

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

22 mei 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGINGEN ONDER DE VASTE EN PLAATSVERVANGENDE LEDEN VAN DE COMMISSIES

RESOLUTIE VOORBEELDROL VAN DE OVERHEID MET BETREKKING TOT ENERGIEBESPARING

RESOLUTIE INPLANTING VAN GSM-MASTEN

RESOLUTIE TWEETALIGHEID VAN CONTRACTUELE AMBTENAREN IN DE OPENBARE INSTELLINGEN VAN DE GEMEENTEN EN DE OCMW'S VAN HET BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST IN HET KADER VAN HET TAALHOFFELIJKHEIDSAKKOORD

RESOLUTIE EVALUATIE DECREET KAS-, SCHULD- EN WAARBORGBEHEER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

VERZOEKSCHRIFT OVER GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG VOOR DEMENTERENDEN

Inhoud

Nr. 47

Dinsdag 22 mei 2001

Berichten van verhindering	1
Samenstelling van commissies	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Motie	
Indiening	4
Voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG	
Indiening	4
Mededelingen van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	5
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Jaarverslagen	
Indiening	5
Motie van een gemeente	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	6

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening	6
Voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Jos Geysels, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing – 343 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 5	
Bespreking	6
Sprekers : de heer Eloi Glorieux en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer	
Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Joachim Coens en Eric Van Rompuy en mevrouw Ingrid van Kessel betreffende de inplanting van GSM-masten – 418 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	10
Sprekers : mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Johan Malcorps en mevrouw Marleen Van den Eynde	
Voorstel van resolutie van de heren Sven Gatz, Stefaan Platteau, Leo Peeters en Eloi Glorieux en mevrouw Brigitte Grouwels betreffende de tweetaligheid van contractuele ambtenaren in de openbare instellingen van de gemeenten en de OCMW's van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest in het kader van het taalhoffelijkheidssakkoord – 534 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	14
Sprekers : de heren André Moreau, verslaggever, Dominiek Lootens-Stael, Sven Gatz en Stefaan Platteau	
Voorstel van resolutie van de heren Joachim Coens, Stefaan Platteau, Herman De Reuse, Lucien Suykens, mevrouw Ann De Martelaer en de heer Chris Vandembroeke betreffende de evaluatie van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap – 618 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	23
Sprekers : de heren Johan Weyts, verslaggever en Stefaan Platteau	
Motie van de heer Miel Verrijken en mevrouw Marijke Dillen betreffende een belangenconflict – 707 (2000-2001) – Nr. 1	
Bespreking	26
Sprekers : de heren Miel Verrijken en Etienne Van Vaerenbergh en mevrouw Mieke Van Hecke	
Coördinatie van de werkzaamheden	29
Verzoekschrift over geestelijke gezondheidszorg voor dementerenden – 691 (2000-2001) – Nr. 1	
Verslag	29
Spreker : mevrouw Sonja Becq, verslaggever	
Regeling van de werkzaamheden	30

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.38 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anne-Marie Baeke, Niki De Gryze, Anny De Maght-Aelbrecht : gezondheidsredenen ;

Peter Gysbrechts : buitenslands ;

Brigitte Grouwels, Cis Schepens : ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Voor de VU&ID-fractie zijn :

- in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer Paul Van Grembergen als vast lid vervangen door de heer Johan Sauwens en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Etienne Van Vaerenbergh ;
- in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen als vast lid vervangen door de heer Jan Roegiers ;
- in de Commissie ad hoc Milieu en Gezondheid de heer Jos Bex als vast lid vervangen door de heer Jan Roegiers en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jos Bex.

Voor de VLD-fractie is :

- in de Interparlementaire Commissie voor de Nederlandse Taalunie mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht als vast lid vervangen door de heer Gilbert Van Baelen.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot herstructurering van Gimvindus NV
– 717 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel houdende seniorenparticipatie aan het beleid
– 709 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.
- Voorstel van decreet van de heren Jacques Laverge, Robert Voorhamme, Jos Stassen en André-Emiel Bogaert houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg
– 710 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.
- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende ongevalanalyse
– 711 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heer Koen Helsen en mevrouw Patricia Ceysens houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap – 715 (2000-2001) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 – 720 (2000-2001) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer Wilfried Aers betreffende de ondersteuning van organisaties die belangeloos advies verlenen aan zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen op organisatorisch, technisch, commercieel en administratief vlak – 706 (2000-2001) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

- Verslag van het Rekenhof van het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende de aanpassing van de middelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001 – 20 (2000-2001) – Nr. 1.

Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.

- Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001 – 688 (2000-2001) – Nr. 2.

Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Chris Vandebroeke over het verslag van het Rekenhof over de belangrijkste ontwikkelingen in de begroting en de rekeningen van de DAB Minafonds sinds 1995 en over de opmerkingen die het Rekenhof tijdens deze periode over de opbouw, de inkomsten- en uitgavensstromen en het saldo van dit fonds heeft gemaakt – 37 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Lucien Suykens over de gedachtewisseling over het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst (Hoofdstuk 5.2 Thematische aanbevelingen : onderwijs) – 41 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Johan Malcorps over het voorstel van resolutie van de heren Eloi Glorieux, Jos Geyssels, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing – 343 (1999-2000) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitge-

Voorzitter

- bracht door de heer Jef Van Looy over het voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Joachim Coens en Eric Van Rompuy en mevrouw Ingrid van Kessel betreffende de inplanting van GSM-masten
– 418 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer André Moreau over het voorstel van resolutie van de heren Dominiek Lootens-Stael, Johan Demol en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende het niet toepassen door de Brusselse gemeenten en OCMW's van de taalwetgeving inzake de aanwerving van personeel, het in gebreke blijven dienaangaande van de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de niet-uitvoering van de in het Lambertmontakkoord vastgelegde verdere overheveling van de gemeentewetgeving naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
– 468 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer André Moreau over het voorstel van resolutie van de heren Sven Gatz, Stefaan Platteau, Leo Peeters, Eloi Glorieux en mevrouw Brigitte Grouwels betreffende de tweetaligheid van contractuele ambtenaren in de openbare instellingen van de gemeenten en de OCMW's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in het kader van het taalhoffelijkheidssakkoord
– 534 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer André Denys over het voorstel van resolutie van de heren Johan Weyts, Stefaan Platteau, Herman De Reuse en Lucien Suykens, mevrouw Ann De Martelaer en de heer Chris Vandenbroeke houdende de drinkwatervoorziening in Vlaanderen
– 669 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Frans De Cock over de omschakeling van bestemde naar bouwrijpe bedrijventerreinen in de economische knooppunten
– 704 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Verenigde Commissies voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden en voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Eloi Glorieux over de gedachteswisseling over het internationaal cultuurbeleid in Vlaanderen met de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
– 705 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer over de hoorzitting met Johnson Controls over energieprojecten in overheidsgebouwen in het kader van publiek-private samenwerking (PPS)
– 708 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnelandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor over de hoorzitting met de heer Hubert Lyben, administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, over de controle van de VHM over de socialehuisvestingsmaatschappijen
– 712 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Ria Van Den Heuvel over het verzoekschrift betreffende klachtenbehandeling in de psychiatrie
– 713 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Ria Van Den Heuvel over het verzoekschrift betreffende de behandeling van een psychiatrisch patiënt
– 714 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Frans Ramon over de gedachteswisseling met de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de budgettaire engagementen van de leden van de Vlaamse regering in het kader van het horizontaal beleid inzake samenwerkingsontwikkeling
– 716 (2000-2001) – Nr. 1.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Sonja Becq over de gedachtewisseling over de nota "Blauwdruk voor een toekomstige uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen – De situatie na één jaar werken met het beleidsplan"
- 719 (2000-2001) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede motie werd ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Filip Dewinter, Wilfried Aers en mevrouw Niki De Gryze tot besluit van de op 16 mei 2001 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het ontslag van de dorpsopbouwwerker voor Doel
- 718 (2000-2001) – Nr. 1.

MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de heren Miel Verrijken en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict
- 707 (2000-2001) – Nr. 1.

**VOORSTEL VAN NORMATIEVE RECHTS-
HANDELINGEN VAN DE EG****Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG werd ingediend :

- Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffenstatistieken (EG 2/2000-2001).

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

MEDEDELINGEN VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Brief d.d. 10 mei 2001 betreffende de vraag om inzage- en informatierecht d.d. 12 april 2001 vanwege Vlaams volksvertegenwoordiger Carl Decaluwé inzake weddes en ontslagregelingen van de administrateur-generaal-afgevaardigd bestuurder VOI's (DOC 208/2000-2001) ;
- Brief d.d. 9 mei 2001 betreffende de vraag om inzage- en informatierecht d.d. 22 maart 2001 vanwege Vlaams volksvertegenwoordiger Luc Martens in verband met overheidsopdrachten gegend door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan de firma's IMDC NV en Haecon NV (DOC 209/2000-2001) ;
- Brief d.d. 5 april 2001 betreffende de vraag om inzage- en informatierecht d.d. 27 maart 2001 vanwege Vlaams volksvertegenwoordiger Joris Van Hauthem inzake eventuele dossiers overheidscontracten met de heer Noël Slangen en geaffilieerde ondernemingen of dossiers inzake hun eventuele tewerkstelling bij Vlaamse kabinetten (DOC 213/2000-2001).

Deze mededelingen van het Rekenhof liggen ter

Voorzitter

inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap en de nieuwsbrief kasbeheer van maart 2001 (DOC 204/2000-2001).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies d.d. 3 mei 2001 over de verenigbaarheid bedrijfsafvalwater met RWZI-exploitatie (DOC 205/2000-2001) ;
- Advies d.d. 3 mei 2001 over de samenwerking van de internationale commissies voor de bescherming van rivieren de Maas en de Schelde met NGO's, belangenorganisaties en sectoren (DOC 206/2000-2001) ;
- Advies d.d. 3 mei 2001 over de vast te stellen Europese Strategie voor Duurzame Ontwikkeling (DOC 207/2000-2001).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 2000 van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie (DOC 203/2000-2001) ;
- Verslag over de uitvoering van het bodemsaneringsdecreet van het jaar 2000 (DOC 210/2000-2001).
- Jaarverslag 1998-2000 van het College van Regeringscommissarissen bij de Vlaamse universiteiten (DOC 211/2000-2001) ;
- Fonds Film in Vlaanderen – Jaarverslag 2000 (DOC 212/2000-2001)

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Lennik aangaande Ring TV – verderzetting activiteiten, goedgekeurd door de gemeenteraad op 23 april 2001 (DOC 214/2000-2001).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

– Rolnummer 2162.

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 54/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 55/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 56/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 57/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 58/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 59/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 60/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 61/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 62/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 63/01 van 8 mei 2001 ;
- Arrest nr. 64/01 van 8 mei 2001.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Jos Geysels, Jul Van Aperen, Robert Voorhamme en Jos Bex betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing
– 343 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 5

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Glorieux, Geysels, Van Aperen, Voorhamme en Bex betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de doelstellingen van het Vlaams energiebeleid, onder meer verwoord in :

1° de beleidsnota Energie 1999-2004, ingediend door de heer Steve Stevaert, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, waarbij als belangrijke doelstellingen van het Vlaams energiebeleid worden genoemd : het stimuleren van het rationeel energiegebruik (REG) en het verhogen van de milieuvriendelijke energieproductie (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 162/1*) ;

2° de beleidsnota Leefmilieu 1999-2004, ingediend door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, waarbij als belangrijk worden beschouwd : een verregaande brandstoffen- en grondstoffenbesparing, het sluiten van stofkringlopen, de ontwikkeling van hernieuwbare energievormen en het beheersen van de kwalitatieve ontwaarding van stoffen en energie (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 141/1*) ;

3° de beleidsnota Ambtenarenzaken 1999-2004, ingediend door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, waarbij de noodzaak om overheidsgebouwen 'ecologisch' te benaderen en duurzaamheid

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1981, 2002 en 2139 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2048, 2019 en 2158 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2119 en 2120 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2131 ;
- Rolnummer 2138 ;
- Rolnummers 2141, 2142 en 2143 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2146 ;
- Rolnummer 2147 ;
- Rolnummer 2148 ;
- Rolnummer 2156 ;

Voorzitter

hoog in het vaandel te dragen, als belangrijke doelstellingen worden beschouwd. Hierbij worden het in acht nemen van een rationeel energiegebruik, het gebruik van alternatieve energiebronnen en van duurzame en weinig milieubelastende materialen, als bijzonder belangrijk beschouwd (Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 160/1) ;

4° de doelstelling, waartoe België zich in december 1997 op de klimaatconferentie van Kyoto engageerde, om de broeikasgasemissies met 7,5 procent te verminderen in 2008-2012 ten opzichte van 1990 ;

5° het CO₂/REG-beleidsplan, dat de Vlaamse regering op 19 november 1999 goedkeurde en waarin maatregelen vermeld staan om de CO₂-emissiereducties die in het Protocol van Kyoto vastgelegd zijn, te realiseren. In haar persmededeling over dit CO₂/REG-beleidsplan stelde de regering dat hierbij bijzondere aandacht zal worden besteed aan de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid ;

- gelet op de richtlijnen van het Internationaal Energieagentschap en van de Europese Gemeenschap ter bevordering van de totale energie-efficiëntie en het rationele energiegebruik ;
- overwegende dat ook andere landen programma's ontwikkelen die het energiegebruik van de overheidsdiensten aanpakken, zoals het "Federal Energy Management Program" van het Department of Energy in de Verenigde Staten, dat de bedoeling heeft om het eigen energieverbruik in 2005 met 30 procent te verminderen ten opzichte van 1985, en de planmatige aanpak van het energieverbruik van overheidsdiensten in Nederland, waarbij men het energiegebruik in bestaande rijksgebouwen gemiddeld met 17 procent wil verminderen tegen eind 2000 ten opzichte van het referentiejaar 1989, zodat een besparing van maar liefst zestig miljoen kubieke meter aardgas wordt bereikt ;
- is van oordeel dat het algemene energiebeleid gebaseerd moet zijn op de beginselen van duurzame ontwikkeling, zoals die onder meer verwoord worden in het regeerakkoord 'Een regering voor de Vlamingen' : "De milieudruk moet worden verminderd door aanvullende maatregelen te nemen inzake energiebesparing, recuperatie van energie en omschakeling naar hernieuwbare energiebronnen" (Parl. St. VI. Parl. 1999, nr. 31/1) ;

- is van oordeel dat dit beleid gericht op energiebesparing en schone energie slechts geloofwaardig kan overkomen, indien de overheid er ook in slaagt het energiegebruik van de eigen diensten daarmee in overeenstemming te brengen en zo een voorbeeldrol vervult ;
- is van oordeel dat het energiegebruik van openbare gebouwen en installaties niet verwaarloosbaar is, omdat het besparen op eigen energiegebruik een bijdrage levert tot een schoner milieu, en bovendien overheidsgeld bespaart ;

– vraagt de Vlaamse regering :

1° ten aanzien van de bestaande administratieve gebouwen van de Vlaamse overheid :

- 1.1) een beleidsplan/programma te maken met als doel het elektriciteits- en brandstofverbruik per m² in bestaande openbare administratieve overheidsgebouwen en installaties te verminderen. Als concrete doelstelling - te realiseren in deze legislatuur, dus tegen juni 2004 - dient het elektriciteits- en brandstofverbruik per m² van de 100 grootste administratieve gebouwen met gemiddeld 10 procent te worden verminderd ten aanzien van de periode 1999/2000. Daarbij moet erover gewaakt worden dat de REG-investeringskosten nooit meer mogen bedragen dan 75 procent van de baten : zowel kosten als baten moeten over de hele levensduur van de investering worden beschouwd.

Dit beleidsplan dient te worden geconcretiseerd in twee fasen :

- Fase 1 (tegen 30 juni 2002) :
 - Opstellen van een energieboekhouding in de honderd grootste Vlaamse overheidsgebouwen (de grootste in m² oppervlakte). Onder energieboekhouding verstaan we het inventariseren, maandelijks registreren, analyseren en interpreteren, rapporteren en terugkoppelen van de energiestromen. Deze energieboekhouding wordt bij voorkeur geautomatiseerd via internet.
 - Doorvoeren van energie-audits in de vijf grootste administratieve gebouwen met een oppervlakte groter dan 10.000 m² als case-study. Onder ener-

Voorzitter

gie-audits verstaan we een globale audit waarbij rekening wordt gehouden met gebouwenschil, verlichting, warmwatersystemen en HVAC-systemen. Hier wordt de interactie tussen de verschillende systemen onderzocht en wordt er een gedetailleerd plan voorzien voor de implementatie van het project.

- Fase 2 (tegen 30 juni 2003) :
 - Opstellen van een maandelijks energieboekhouding in de ca. 250 grootste gebouwen met een oppervlakte groter dan 1.000 m² en een jaarlijkse energieboekhouding in de overige gebouwen.
 - Doorvoeren van energie-audits in de honderd grootste openbare, administratieve gebouwen.
 - Doorvoeren van energie-audits in alle gebouwen waar zich comforten/of energieproblemen voordoen.

1.2) Daartoe, uiterlijk tegen eind 2001, aan het Vlaams Parlement een overzicht van het energieverbruik van de honderd grootste openbare administratieve gebouwen voor te leggen.

1.3) Daartoe een jaarlijkse voortgangrapportage met betrekking tot het energieverbruik van de openbare administratieve kantoorgebouwen en het gevoerde beleid daaromtrent op te stellen en dat voor te leggen aan het Vlaams Parlement.

Dit rapport wordt opgesplitst in drie onderdelen :

- een onderdeel met betrekking tot de evolutie van het energieverbruik van de in het jaar 2000, honderd grootste bestaande administratieve overheidsgebouwen ;
- zodra er gegevens zijn over het energieverbruik van de overige administratieve overheidsgebouwen, dient ook daarvan de evolutie van het energieverbruik en het gevoerde beleid te worden weergegeven ;

- een onderdeel met betrekking tot de nieuwe overheidsgebouwen sinds 2001.

De onderdelen bevatten volgende gegevens per gebouw :

- a) de verwarmde oppervlakte in m² ;
- b) een overzicht van het totaal energieverbruik ;
- c) de evolutie van het totaal energieverbruik ;
- d) de evolutie van het brandstofverbruik en de brandstoffactuur ;
- e) de evolutie van het elektriciteitsverbruik en de elektriciteitsfactuur ;
- f) de evolutie van de CO₂ - uitstoot door het brandstof- en elektriciteitsverbruik ;
- g) de normale uitgaven voor onderhoud en herstelling van installaties voor verwarming, ventilatie, luchtbehandeling, verlichting en warm water ;
- h) een overzicht van de REG-investeringen van het voorbije jaar en plannen voor het toekomstige jaar met vermelding van de middelen en het budget.

1.4) Daartoe het noodzakelijke personeel te voorzien, waaronder minstens een voltijds verantwoordelijke, om binnen de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur (AOGGI) de uitvoering van deze resolutie op de voet op te volgen ; alsook daartoe binnen de begroting de noodzakelijke werkingsmiddelen te voorzien. Deze werkingsmiddelen komen het eerste jaar overeen met 5 percent van de totale energiefactuur en de daaropvolgende jaren met 3 percent van de totale energiefactuur.

2° Ten aanzien van nieuwe administratieve overheidsgebouwen, alsook bij de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde nieuwbouw, zoals sociale woningen, ziekenhuizen, culturele en sportcentra, scholen, enz.

2.1) Bij nieuwbouwprojecten de voorbeeldrol inzake energie-efficiëntie ter harte nemen en daartoe :

Voorzitter

- a) het concept van duurzaam bouwen (bestaande o.m. uit de keuze van materialen, energiemanagement, arbeids- en/of leefcomfort) van meet af aan te integreren in de nieuwbouw, vanaf de planvorming tot en met de realisatie en exploitatie van de betreffende gebouwen ;
 - b) ruim onder de geldende K-normen blijven en in de toekomst onder de in opmaak zijnde energieprestatienormen voor respectievelijk woningen en kantoorgebouwen ;
 - c) een verbod op elektrische weerstandsverwarming, zowel directe als via accumulatie, in nieuwe overheidsgebouwen en door de Vlaamse overheid gesubsidieerde nieuwbouw opleggen ;
 - d) een verbod op elektrische waterboilers opleggen ; richtlijnen voor uitzonderingen hierop moeten door een groep van experts worden opgesteld ;
 - e) het toepassen van ruimtekoeling in nieuwe overheidsgebouwen en door de Vlaamse overheid gesubsidieerde nieuwbouw sterk te ontmoedigen ; de Vlaamse overheid doet hierbij een beroep op experts om richtlijnen voor ruimtekoeling uit te werken.
- 2.2) Bij grondige renovaties van gebouwen van de Vlaamse overheid of door de Vlaamse overheid gesubsidieerde gebouwen ook die voorbeeldrol inzake energie-efficiëntie op te leggen. Evenzeer dienen de eventueel bestaande installaties voor elektrische verwarming, zowel directe als via accumulatie, aan het eind van hun levensduur vervangen te worden door meer energie-efficiënte systemen.
- 2.3) Daartoe uiterlijk tegen eind 2001 het Vlaams Parlement een overzicht te geven van :
- de genomen en geplande initiatieven om de voorbeeldrol inzake energie-efficiëntie in de nieuwe administratieve overheidsgebouwen en de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde nieuwbouw te realiseren ;
 - de genomen en geplande initiatieven om de voorbeeldrol inzake energie-efficiëntie bij grondige renovaties van dergelijke gebouwen te realiseren.
- De bespreking is geopend.
- De heer Malcorps, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.
- De heer Glorieux heeft het woord.
- De heer Eloi Glorieux :** Mijnheer de voorzitter, collega's, dit voorstel van resolutie werd ongeveer een jaar geleden ingediend. Ondertussen is er een heel interessante hoorzitting geweest in de commissie voor Energie. Tijdens die hoorzitting kwamen een aantal ervaringsgetuigen uit Nederland aan bod. Bovendien werd de situatie van de Vlaamse privé-sector getoetst aan de haalbaarheid die in het voorstel van resolutie staat. Daaruit bleek duidelijk dat de doelstelling om tijdens deze legislatuur het energieverbruik in de Vlaamse overheidsinstellingen met 10 percent te verminderen, realistisch en rendabel is. De redenering is dat als de overheid aan de bedrijven, de huishoudens en de dienstensector een aantal verplichtingen inzake rationeel energieverbruik oplegt, het niet meer dan normaal is dat de Vlaamse overheid zelf een voorbeeldrol vervult.
- De voorgestelde maatregelen zijn praktisch haalbaar, besparen op schaarse energiebronnen en reduceren de uitstoot van broeikasgassen die vrijkomen bij het verbranden van fossiele brandstoffen. Ze brengen daarnaast een verhoging van het comfort met zich mee. Bovendien leveren deze maatregelen financiële besparingen op.
- De realisatie van de maatregelen uit dit voorstel van resolutie is niet enkel belangrijk omwille van ecologische doestellingen. Het gaat simpelweg om een daad van goed bestuur en goed beheer. Daarom vraag ik namens de indieners van het voorstel en namens de mensen die actief hebben bijgedragen tijdens de gesprekken en de debatten in de commissievergaderingen, om morgen ons voorstel van resolutie goed te keuren.
- De voorzitter :** Mevrouw Demeester heeft het woord.
- Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer :** Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben de gelegenheid gehad om deel te nemen aan de debatten, en we vinden de doelstellingen goed, maar te beperkt. Bovendien komen ze te laat. Een jaar geleden heb-

De Meester-De Meyer

ben wij zelf voorgesteld om te participeren in de voorbereidingen van het voorstel van resolutie. Blijkbaar stond de geest van samenwerking over de partijgrenzen heen toen nog niet op punt. Daarom zitten er een aantal schoonheidsfoutjes in het voorstel van resolutie. Men had bovendien nog veel verder kunnen gaan. De heer Glorieux heeft het over de hoorzittingen van de commissie, maar we hebben de gelegenheid gehad een hoorzitting bij te wonen over bedrijven die wellicht op een veel kortere tijd een veel grotere en intensere energiebesparing kunnen realiseren. Daarom zullen we ons bij de stemming onthouden.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mevrouw Demeester, als u zegt 'too late', dan ben ik het absoluut met u eens. Ik had ook liever gezien dat men al een paar jaar eerder een dergelijke maatregel had uitgevoerd. U zegt ook 'too little'. In het voorstel gaat het over een energiebesparing van minimaal 10 percent binnen deze legislatuur. Niets houdt ons tegen om meer te doen. Eens het systeem in werking is getreden en de mentaliteit is gewijzigd, zal men automatisch verdere stappen zetten.

Dit is een aanzet. We moeten ergens beginnen. We hebben hiermee zeker een goede start genomen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Joachim Coens en Eric Van Rompuy en mevrouw Ingrid van Kessel betreffende de inplanting van GSM-masten – 418 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Van Cleuvenbergen, de heren Coens en Van Rompuy en me-

vrouw van Kessel betreffende de inplanting van GSM-masten dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat

- 1° er tot nu toe, ook niet bij wetenschappers, eensgezindheid bestaat over de mogelijke schadelijke gevolgen voor de gezondheid van omwonenden bij de inplanting van GSM-zendmasten ;
- 2° in alle wetenschappelijk onderzoek wel verbanden gelegd worden tussen langdurige blootstelling aan GSM-mastenstraling en hoofdpijn, koorts, verhoging hersentumoren, enzoverder ;
- 3° tijdens de internationale conferentie in Salzburg (juli 2000) over de effecten van GSM-zendmasten een resolutie aanvaard werd om hiervoor normen op te leggen teneinde de volksgezondheid niet in gevaar te brengen ;
- 4° bij arbeiders die in de nabijheid van GSM-masten moeten werken specifieke voorschriften gelden ;
- 5° GSM-masten nu vaak in een stadscentrum, op een appartementsblok of school neergezet worden ;
- 6° er tot op heden geen openbaar onderzoek noch een milieuvergunning noodzakelijk is voor alle masten ;
- 7° het de taak is van de overheid om ervoor te zorgen dat producten en diensten geen schade kunnen toebrengen aan de veiligheid en gezondheid van de consument ;
- 8° de Vlaamse regering integrale kwaliteitszorg als basisbegrip invoert ;
- 9° de Vlaamse overheid het aanmoedigen van ethisch ondernemen wil stimuleren ;
- 10° burgers geen verhaal hebben tegen alle geplaatste en alle nog te plaatsen masten ;
- 11° de onrust bij omwonenden groot is, daar zij vaak laattijdig vernemen dat er in hun buurt een GSM-mast geplaatst is of zal worden ;

Voorzitter

- 12° zowel de minister bevoegd voor Leefmilieu als de minister bevoegd voor Volksgezondheid verklaarden dat er dringend een reglementering moet komen ;
- 13° de huidige wetgeving de plaatsing alleen vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening bekijkt ;
- 14° het op grond van het voorzorgsprincipe aangewezen is maatregelen te nemen met betrekking tot de inplanting van GSM-masten ;
- vraagt de Vlaamse regering
- 1° bij de plaatsing van zendmasten de verplichting op te leggen, om de omwonenden afdoende te informeren vanuit gezondheidsoogpunt in verband met de reikwijdte van de uitgestraalde elektromagnetische velden, in het verlengde van de algemene informatieplicht bij federaal koninklijk besluit opgelegd aan het BIPT ;
- 2° er op toe te zien dat systematisch wordt nagegaan welke plaatsingsalternatieven er bestaan om de zendmast in te planten ;
- 3° GSM- en andere zendantennes die worden ingeplant op minder dan 300 meter van scholen of ziekenhuizen te behandelen als milieuvergunningplichtig klasse 2 waardoor ook een voorafgaand openbaar onderzoek verplicht wordt, de andere zendantennes enkel als meldingsplichtig (klasse 3) in te delen ;
- 4° voor alle GSM- of zendmasten het naleven van de federale stralingsnorm als voorwaarde te stellen in de stedenbouwkundige vergunning ;
- 5° de databank van antennesites zoals die verplicht wordt opgemaakt door het BIPT met alle inplantingsplaatsen van antennes en hun karakteristieken in te voeren in het GIS-systeem, zodat de Vlaamse overheid voortdurend inzicht heeft in de ruimtelijke spreiding van de zendmasten ;
- 6° een maximale coördinatie tot stand te brengen tussen de controlemetingen opgedragen aan het BIPT en de controlefunctie van de toezichhoudende overheid op Vlaams niveau ;
- 7° het wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen in verband met de gezondheidseffecten van GSM- en andere zendmasten uit te breiden en

af te stemmen op de Europese en internationale onderzoeksinspanningen terzake.

De bespreking is geopend.

De heer Van Looy, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, daarnet las ik op de eerste pagina van Het Volk : 'Gezin vlucht voor zendmast'. Dergelijks titels hebben we de afgelopen tijd dikwijls gezien in alle kranten, al dan niet op de regionale pagina's. Het gezin in deze krant klaagt over moeheid, slaperigheid, en hoofdpijn, problemen die zijn begonnen in december. Dat was net de periode toen in de buurt een zendmast operationeel werd. In dit geval gaat het om een mast die wordt gebruikt door een elektriciteitsmaatschappij om het verkeer van de eigen wagens te kunnen opvolgen. Dit voorbeeld maakt meteen duidelijk waarom we het probleem breder willen bekijken en niet, zoals aanvankelijk de bedoeling was, ons willen beperken tot gsm-masten.

Men zou kunnen zeggen dat de gemeenten een dergelijk dossier zouden moeten aanpakken. We voelen echter aan dat ze dit niet kunnen. Er zijn immers zoveel onzekerheden over al dan niet wetenschappelijk aanvaarde normen, dat ook de gemeenten hierover duidelijkheid wensen.

Men steekt er de armen in de lucht als er ergens te velde weer eens een betoging is en mensen ermee de pers halen. Men vraagt zich af of er echt negatieve gevolgen zijn van de plaatsing van een antenne en men wil weten waar men objectieve informatie kan bekomen. Men is er niet zeker van of de studies, die dikwijls werden uitgevoerd door belanghebbende operatoren, wel objectief zijn en of het BIPT de controlemetingen objectief verricht. Het BIPT heeft immers banden met Belgacom, en dus met Proximus. Om de onrust weg te nemen, hebben we dit voorstel van resolutie ingediend.

Tijdens discussies hierover en over andere onderwerpen, zoals gezondheidszorg en milieu, hebben we geleerd dat de plaatsing van gsm-masten geen alleenstaand gegeven is. Wij, parlementsleden, hebben zeker niet de wijsheid in pacht om te zeggen hoe we dit probleem moeten aanpakken.

In het oorspronkelijke voorstel vroegen we geen gsm-masten op minder dan 300 meter van woningen te plaatsen, steeds alternatieven na te gaan,

Van Cleuvenbergen

omwonenden bij de zaak te betrekken, een databank te maken van alle bestaande gsm-antennes en hun straling, geld uit te trekken om controle uit te oefenen tijdens en na de plaatsing, wetenschappelijk onderzoek uit te breiden en na te gaan wat er hierover op internationaal niveau bestaat.

Na de besprekingen en de amendementen werd de klemtoon enigszins verlegd. Terecht. Bij plaatsing is er in dit goed te keuren voorstel voortaan een informatieplicht, en dit vanuit gezondheidsoogpunt. Men zal steeds plaatsingsalternatieven moeten bestuderen. Voor de plaatsing van een zendinstallatie op minder dan 300 meter van een school of een ziekenhuis zal een milieuvergunning van klasse 2 nodig zijn, wat inhoudt dat er een openbaar onderzoek zal moeten gebeuren. In de andere gevallen zal een vergunning van klasse 3 nodig zijn, wat een meldingsplicht impliceert. De federale stralingssnorm en inrichtingsvoorwaarden zullen meetellen als criteria voor de aflevering van een stedenbouwkundige vergunning. Er komt een databank die zal worden verbonden met het GIS, zodat kan worden gecontroleerd waar er antennes staan. Er zal worden gestreefd naar een zo goed mogelijke coördinatie van de controlemetingen door het BIPT en de gewestelijke overheid.

Dit voorstel van resolutie is inhoudelijk nog niet helemaal afgewerkt. Dat bewijzen de reacties die ik kreeg na de goedkeuring in de commissie. Ik heb ondertussen geleerd dat gsm-toestellen zelf vaak meer straling veroorzaken dan zendmasten. We moeten in dat verband acties organiseren, of op zijn minst de mensen hierover beter informeren. Waarom zouden we bij de aankoop van een gsm niet de waarschuwing meegeven dat dit toestel de gezondheid kan schaden, naar analogie van de vermelding op een pakje sigaretten? Dit alles impliceert dat we onze gsm's een beetje voorzichtiger moeten gebruiken, en zoveel mogelijk een klassiek toestel moeten gebruiken.

Het is ook niet de bedoeling dat door dit voorstel van resolutie de radio-amateurs in de problemen komen. We mogen deze zaken niet door elkaar halen.

Mevrouw de minister, u en de betrokken wetenschappelijke instellingen zullen wellicht nog heel wat werk hebben om deze tekst te concretiseren. De sector verandert snel, en belangt verschillende beleidsniveaus aan. Deze materie behoort op federaal vlak tot de bevoegdheid van de ministers Aelvoet en Daems en op Vlaams niveau tot die van

uzelf en van de ministers Van Mechelen en Vogels. We verwachten er veel van en willen vooral zekerheid voor de omwonenden. We moeten onterechte protesten tegen een inplanting voorkomen. Onze maatschappij verandert, maar de volksgezondheid moet centraal blijven staan.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is een goede zaak dat het Vlaams Parlement een standpunt inneemt ten aanzien van deze problematiek. We kunnen er niet omheen dat veel mensen bezorgd zijn over de inplanting van zendmasten.

De afgelopen jaren betrof de ongerustheid vooral ruimtelijke aspecten. In dat verband kwamen de zendmasten al meermaals ter sprake in de plenaire vergadering en in de commissie voor Ruimtelijke Ordening, zelfs al in de vorige legislatuur. Recent zijn de gezondheidseffecten echter een belangrijkere rol beginnen spelen. Veel mensen stellen zich hier vragen over. Er bestaat inderdaad wetenschappelijke onzekerheid over de gezondheidsaspecten van wat met een verzamelnaam 'electrosmog' wordt genoemd, en waarvan de gsm-masten slechts een klein onderdeel zijn. Het gaat daarbij om niet-ioniserende straling.

In de commissie ad hoc Milieu en Gezondheid hebben we een hoorzitting gewijd aan ioniserende en niet-ioniserende stralingen. Volgens een getuigenis is de federale norm een stuk strenger dan die van de Wereldgezondheidsorganisatie en heeft de overheid dus al een ruime veiligheidsmarge ingebouwd. Iemand die sprak namens de Hoge Raad voor Gezondheid zei dan weer dat een nog strengere norm misschien pas echt veilig zou zijn. Er moet immers niet alleen met de thermische effecten rekening worden gehouden, dat is de opwarming van de hersenen, maar ook met de andere biologische effecten en met de invloed op elektronische apparatuur, bijvoorbeeld in ziekenhuizen. Om de veiligheid volstrekt te waarborgen, zou men een norm van 3 à 5 volt per meter moeten hantieren.

We belanden daardoor in de typische discussie over milieu en gezondheid : men kan nooit alle risico's uitsluiten, het moet ook maatschappelijk leefbaar blijven. Er moet een praktisch toepasbare oplossing worden gevonden. Mijns inziens moeten we het voorzorgsprincipe zo strikt mogelijk toepassen. Op federaal niveau heeft minister Aelvoet voor een strenge norm gezorgd. We moeten nu ook op

Malcorps

Vlaams niveau de nodige aandacht besteden aan deze kwestie.

Dat is ook de strekking van de voorstellen die zijn voortgevloeid uit de discussies in de commissie. In de eerste plaats moet de bevolking zo goed mogelijk worden voorgelicht. Op dat vlak is het in het verleden wel eens verkeerd gelopen. Al te vaak zijn zendmasten van de ene op de andere dag geplaatst. Het is begrijpelijk dat de mensen dan verontwaardigd reageren. Hun horizon wordt vervuild en ze weten niet welke gevolgen de zendmast kan hebben voor hun gezondheid. Er moet een procedure komen voor de installatie van een zendmast, zeker als die in de bebouwde kom en in de buurt van woningen, scholen of ziekenhuizen plaatsvindt. Er moet meer inspraak komen en de mensen moeten duidelijk worden voorgelicht over de gezondheidseffecten. Die informatieplicht ligt bij de gewestelijke overheid, de gemeente en het BIPT. Iedereen moet zijn deel van de verantwoordelijkheid opnemen.

Men moet ook uitkijken naar plaatsingsalternatieven. Er moet worden gezocht naar locaties waar het mogelijke gezondheidsrisico lager is. Momenteel loopt een groot onderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie. Dat zal nog enkele jaren duren. Pas dan zullen we misschien echt weten welke gezondheidsrisico's er zijn. Voorlopig moeten we zeer voorzichtig zijn. Als er alternatieven voorhanden zijn waar niemand last van heeft, dan kunnen we die best toepassen. In de resolutie wordt voorgesteld om gsm- en andere zendantennes die binnen een straal van 300 meter van scholen of ziekenhuizen worden ingeplant milieuvergunningsplichtig klasse 2 te maken. Er zijn veel scholen en ziekenhuizen en de perimeter is ruim, zodat een behoorlijk groot gebied aan de veiligheidsregel wordt onderworpen. De regeling wordt van toepassing op de kwetsbare groepen en in hoge mate ook op gevoelige gebieden waar veel mensen wonen. Voor de inplanting van die masten moet een openbaar onderzoek worden verricht. Verder moet men zorgen voor voldoende informatie aan de bevolking en voldoende inbreng van de mensen zelf mogelijk maken. Alle andere zendmasten worden inrichtingen van klasse 3, zodat op hen een meldingsplicht van toepassing wordt.

Bij de aflevering van vergunningen voor de installatie van masten moet de federale blootstellingsnorm uiteraard volledig worden gerespecteerd. Binnen de commissie ad hoc Milieu en Gezondheid worden er voorstellen voorbereid. In het ver-

lengde daarvan moet er een inventaris komen van zendmasten die effecten op de gezondheid kunnen hebben. We moeten goed weten welke beslissingen er in dat verband allemaal worden genomen, en daar moet een lijn inzitten. Eventueel moet die informatie in het GIS worden opgenomen, zodat we bijkomende beveiligingsmaatregelen kunnen nemen als er problemen opduiken.

Uiteraard is er ook meer wetenschappelijk onderzoek nodig over de gezondheidseffecten van gsm- en andere zendmasten in Vlaanderen. We moeten niet proberen het warm water uit te vinden; er gebeurt op internationaal niveau veel onderzoek waaraan we kunnen participeren. We mogen wel de ambitie koesteren om ter zake een beetje een voortrekkersrol te vervullen. We hebben al een grootschalig Vlaams milieugezondheidsonderzoek uitgevoerd. Er is dus al een beetje pionierswerk verricht. Ook inzake de niet-ioniserende straling kunnen we mee aan de kar trekken.

Ten slotte is er het probleem van het toezicht. Het BIPT heeft een rol te vervullen. In de commissie is terecht gezegd dat er best een overeenkomst wordt afgesloten met de Milieu-inspectie. Het kan niet de bedoeling zijn dat onze inspecteurs voortdurend elke zendmast controleren. Maar er moeten toch afspraken met het BIPT worden gemaakt.

In deze resolutie staan erg concrete aanbevelingen. We hopen dat de regering daaraan op korte termijn het nodige gevolg geeft. Zo kan de onrust bij de mensen verdwijnen, en kan maximaal het voorzorgsprincipe worden toegepast bij de toekomstige inplanting van UMTS-antennes en dergelijke. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er zijn maanden voorbij gegaan alvorens we tot de tekst kwamen die nu als voorstel van resolutie wordt voorgesteld. In de commissie bleek al gauw dat alle partijen het erover eens waren dat er duidelijkheid moest worden geschapen over de normen en regels bij het inplanten van gsm's en zendmasten. Er was op een bepaald moment contestatie ontstaan omdat er vragen waren bij de veiligheid en de gezondheid met betrekking tot gsm-masten. Minister Van Mechelen had in afwachting van de vaststelling van de federale norm voorlopig geweigerd om vergunningen toe te kennen voor de bouw van nieuwe gsm-masten.

Van den Eynde

Het gaat inderdaad om een complex probleem, met een maatschappelijk draagvlak. Iedere gsm-gebruiker wil immers altijd en overal zijn toestel kunnen gebruiken. Dit mag echter niet ten koste van de gezondheid gaan. Vele wetenschappelijke tegenstrijdigheden maken het moeilijk om tot een efficiënt beleid te komen. Onze fractie is van mening dat het voorstel van resolutie dat vandaag voorligt en waaraan we in de commissie onze medewerking hebben verleend, onze goedkeuring verdient. Vanuit het principe van het voorzorgsbeginsel moet een degelijk beleid worden gevoerd.

De in het voorliggende voorstel van resolutie opgenomen verplichting tot het informeren van omwonenden over de reikwijdte van de uitgestraalde elektromagnetische velden draagt hiertoe bij. De burger zal zich op die manier nauwer betrokken voelen bij het gevoerde beleid. Met dit principe zijn we het eens. Het is belangrijk dat de burger op de hoogte wordt gehouden van problemen die zich in verband met elektromagnetische velden kunnen voordoen. Op die manier kunnen klachten sneller worden herkend.

Mevrouw de minister, we kijken uit naar de uitvoering van dit voorstel van resolutie. We hopen met dit voorstel van resolutie gedeeltelijk tegemoet te komen aan de bezorgdheden van veel ongenoegen dat door buurtcomités en actiegroepen tegen de komst van gsm-masten is geuit. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Sven Gatz, Stefaan Platteau, Leo Peeters en Eloi Glorieux en mevrouw Brigitte Grouwels betreffende de tweetaligheid van contractuele ambtenaren in de openbare instellingen van de gemeenten en de OCMW's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in het kader van het taalhoffelijkheidsakkoord

– 534 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Gatz, Platteau, Peeters en Glorieux en mevrouw Grouwels betreffende de tweetaligheid van contractuele ambtenaren in de openbare instellingen van de gemeenten en de OCMW's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in het kader van het taalhoffelijkheidsakkoord dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, in het zogenaamde taalhoffelijkheidsakkoord, de noodzaak erkend heeft van de tweetaligheid van zowel de vastbenoemde als de contractuele personeelsleden van de Brusselse gemeenten en OCMW's ;
- gelet op het relatief beperkte aantal kandidaten met een brevet van tweetaligheid die de vacatures in de instellingen van de gemeenten en OCMW's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kunnen invullen ;
- gelet op de opdracht van de federale regering aan de Universitaire Instelling Antwerpen en de Universiteit van Luik om de huidige taalexamens, zoals die nu door SELOR afgenomen worden, te evalueren en eventueel te herwerken zodat de taalexamens functioneler worden ;
- gelet op de opdracht van de federale overheid aan de Universitaire Instelling Antwerpen om voor de kandidaten een opleidingspakket uit te werken zodat ze zich op de voornoemde taalexamens kunnen voorbereiden ;
- gelet op de beslissing van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot de oprichting van een follow-upcomité, dat de werkzaamheden van de voornoemde universitaire instellingen moet volgen, alsook de uiteindelijke volledige toepassing van het taalhoffelijkheidsakkoord op het terrein in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ;
- gelet op de beslissing van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om de Brusselse gemeenten en OCMW's contractuele ambtenaren zonder taalbrevet, voor wie zij geen tweetalige vervangers kunnen vinden, na afloop van het tweejarige contract strikt éénmalig opnieuw te laten benoemen voor een periode van maximaal twee jaar ;

Voorzitter

- gelet op het engagement van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om er op toe te zien dat de contractuele ambtenaren in de openbare instellingen van de gemeenten en OCMW's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest prioritair geworven worden uit de reserve van de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsvoorziening, waarin kandidaten opgenomen zijn die beantwoorden aan de functievereisten en een brevet van tweetaligheid hebben ;
- overwegende dat een gebrekkige kennis van één van beide landstalen allereerst moet worden opgevangen in het basisonderwijs en secundair onderwijs, waar de fundamenten gelegd worden van een doorgedreven twee- en meertaligheid ;
- overwegende dat het voor de Brusselse Vlamingen zeer belangrijk is dat gewaakt wordt over de tweetaligheid van alle ambtenaren in de openbare instellingen van de gemeenten en OCMW's van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ;
- vraagt aan de Vlaamse regering
 - 1° de evaluatie en eventuele herwerking van het voornoemde taalexamen door de voornoemde universitaire instellingen nauwgezet te volgen ;
 - 2° erop toe te zien dat de verdere uitvoering van het taalhoffelijkheidsakkoord goed verloopt en dat kandidaten die niet slagen voor een eventueel aangepast taalexamen, ook daadwerkelijk uit de openbare instellingen geweerd worden ;
 - 3° haar onverdeelde aandacht en inzet aan te wenden om verdere initiatieven die de tweetaligheid van de ambtenaren van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bevorderen, uit te werken en te ondersteunen ;
 - 4° de kwaliteit van het taalonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap nauwgezet te volgen en hierbij voldoende aandacht te blijven schenken aan het onderwijs van de Franse taal, zodat het probleem ruimer kan worden aangepakt ;
 - 5° er bij de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie op aan te dringen

hetzelfde te doen voor het onderwijs van de Nederlandse taal.

De bespreking is geopend.

De heer Moreau, verslaggever, heeft het woord.

De heer André Moreau, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, collega's, op 14 februari en op 18 april 2001 werden de voorstellen van resolutie 468 van de heren Lootens-Stael, Demol en Van Nieuwenhuysen en 534 van de heren Gatz, Platteau, Peeters, Glorieux en van mevrouw Grouwels samen behandeld in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand, omdat ze over hetzelfde onderwerp handelen.

Het voorstel van resolutie 468 wordt toegelicht door de heer Lootens-Stael. In het kader van de taalproblematiek van personeelsleden bij Brusselse gemeenten en OCMW's schrijft de taalwetgeving voor dat elk personeelslid dat door een Brusselse gemeente of OCMW wordt benoemd voor zijn benoeming een aan de functie aangepast examen van de kennis van de tweede landstaal moet hebben afgelegd. Dit is niet van toepassing voor het vak- en werkliedenpersoneel, voor zover zij niet in contact komen met het publiek bij de uitoefening van hun functie.

In de vaste rechtspraak van de Raad van State wordt het begrip benoeming nader omschreven als iedere aanbreng van nieuw personeel, ongeacht of om het vastbenoemd, tijdelijk of contractueel personeel of stagiairs gaat. Deze interpretatie is bevestigd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Niet het statuut, maar wel de functie is van doorslaggevend belang om te bepalen of de kandidaat-ambtenaren een taalbrevet moeten voorleggen om in dienst te worden genomen.

De vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, die een federaal regeringscommissaris is, is belast met het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving in bestuurszaken in de gemeenten en OCMW's van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad. Dat betekent dat de vice-gouverneur het recht, en in feite de plicht, heeft om elk besluit van de Brusselse gemeenten of OCMW's dat in strijd is met de belangen van de taalwetgeving in bestuurszaken, binnen de veertig dagen te schorsen. Het lokale bestuur heeft dan de keuze om het geschorste besluit ofwel in te trekken ofwel te handhaven. Doet het dit laatste, dan is het aan de hogere overheid om het besluit te vernietigen, zo niet blijft het besluit definitief gehandhaafd. De toezichthoudende hogere

Moreau

overheid, in casu de minister van de Brusselse Hoofdstedelijke regering die belast is met het toezicht op de lokale besturen, is bevoegd om het besluit te vernietigen. Voor de besluiten van OCMW's berust de bevoegdheid tot vernietiging van het bestreden besluit bij de collegeleden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, die bevoegd zijn voor de OCMW's.

De taalwetgeving inzake bestuurszaken is een wetgeving van openbare orde met vrij strenge straffen bij overtredingen. Deze straffen variëren van afzetting en schorsing tot het uitspreken van een tuchtstraf voor degene die de wet overtreedt of helpt te overtreden. Volgens de heer Lootens-Stael kan worden vastgesteld dat de wet de voorbije jaren niet werd toegepast door de Brusselse toezichthoudende overheden. De spreker verwijst ter staving naar de cijfers die door de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad werden bezorgd.

In 1996 kwam de Brusselse Hoofdstedelijke regering in een patstelling terecht met betrekking tot de naleving van de taalwetgeving. De Franstalige Brusselse ministers wensten niet meer mee te tekenen voor noodzakelijke vernietigingsbesluiten. De Franstalige en Vlaamse meerderheidspartijen sloten dan een nieuw politiek akkoord, het taalhoffelijkheidsakkoord. Men legde bij de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling een wervingsreserve aan van kandidaten met een bewijs van kennis van de tweede landstaal, waaruit de gemeenten en OCMW's zouden moeten putten bij een aanwerving. Indien bleek dat die wervingsreserve geen kandidaten bevatte met een dergelijk bewijs, konden volgens het akkoord de gemeenten en OCMW's contractueel personeel zonder bewijs van kennis van de tweede landstaal aanwerven, op voorwaarde weliswaar dat het betrokken personeelslid binnen een termijn van twee jaar een taalexamen zou afleggen.

Volgens de heer Lootens-Stael bleef het taalhoffelijkheidsakkoord dode letter. De plaatselijke besturen bleven massaal personeel zonder taalbrevet voor onbepaalde duur aanwerven en de toezichthoudende overheid weigerde over te gaan tot vernietiging, aldus de heer Lootens-Stael.

Als gevolg van deze vaststelling en onder druk van de oppositie in het Brusselse Parlement kwam het in november 1997 tot een regeringscrisis in de Brusselse Hoofdstedelijke regering, met het ont-

slag van de Vlaamse minister Vic Anceaux, waardoor men besloot het taalhoffelijkheidsakkoord opnieuw te bevestigen. Op 3 december 1997 werd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een omzendbrief gestuurd naar de gemeenten en de OCMW's, waarin de toezichthoudende overheden hun vernietigingsbeleid inzake benoemingen bepalen. Hierdoor werd het akkoord van toepassing vanaf 1998. De heer Lootens-Stael merkt op dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van oordeel was dat de omzendbrieven in strijd waren met de taalwetgeving, en dat de commissie vroeg aan de Brusselse Hoofdstedelijke regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie om de omzendbrieven te wijzigen zodat ze conform de taalwetgeving zouden zijn. Aan deze vraag werd tot op heden nog geen gevolg gegeven. Volgens de heer Lootens-Stael kan in feite worden gesteld dat het aantal illegale benoemingen in 1998 niet is afgenomen maar integendeel fors is toegenomen.

Dan kom ik nu bij het punt van de verlenging van de tweejarige termijn. Vanaf januari 2000 liepen de eerste tweejarige contracten ten einde van de contractuele personeelsleden, die begin 1998 in het kader van het taalhoffelijkheidsakkoord waren aangeworven. De overgrote meerderheid van de contractuele personeelsleden behaalde in de loop van deze twee jaar geen taalbrevet over hun kennis van de tweede landstaal. Volgens de bepalingen van het taalhoffelijkheidsakkoord hadden ze bijgevolg moeten worden ontslagen. In de zomer van 2000 heeft de Brusselse regering het nuttig geacht om de in het taalhoffelijkheidsakkoord vastgestelde termijn van twee jaar met twee jaar te verlengen. Het besluit is dat er sprake is van een overtreding van de taalwetgeving.

De heer Lootens-Stael brengt als conclusie een aantal punten naar voren. Zijn eerste conclusiepunt luidt als volgt. Bij ongeveer driekwart van de aanwervingen van nieuw personeel door de OCMW's en een vierde van de aanwervingen van nieuw personeel door de Brusselse gemeentelijke administraties gaat het momenteel al om personen – hoofdzakelijk Franstaligen – die niet beschikken over een bewijs – dus een taalbrevet – van kennis van de tweede landstaal, met alle gevolgen van dien voor de dienstverlening aan Nederlandstalige burgers. Als voorbeeld haalt hij de taalproblematiek in de Brusselse OCMW-ziekenhuizen aan.

De heer Lootens-Stael heeft als tweede conclusiepunt dat de Brusselse instellingen er niet in slagen het administratief toezicht op de naleving van de

Moreau

taalwetgeving in en door de lokale besturen uit te oefenen zoals dat in een rechtsstaat zou mogen worden verwacht.

Ten derde zijn de indieners van het voorstel van resolutie 468 van oordeel dat heel wat bevoegdheden die momenteel door de Brusselse gewestinstellingen inzake gemeentelijke aangelegenheden worden uitgeoefend, inzonderheid op het vlak van het administratief toezicht, aan deze instanties moeten worden ontnomen en opnieuw naar een ander beleidsniveau moeten worden overgeheveld. Ze opteren dienaangaande voor het Vlaams beleidsniveau, maar mocht daarover geen consensus worden gevonden, dan verkiezen ze toch dat een aantal bevoegdheden worden overgeheveld naar het federale beleidsniveau. Zoals de cijfers duidelijk hebben gemaakt, werd het administratief toezicht daar in het verleden beter uitgeoefend.

Nu volgt de toelichting bij het voorstel van resolutie 534. Volgens de heer Gatz, die het voorstel van resolutie 534 toelichtte, verliep het administratief toezicht relatief beter in de periode voor de totstandkoming van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in 1989. Er was volgens het commissielid inderdaad een probleem in de periode van 1989 tot 1995, in die zin dat de toestand ten aanzien van de statutaire personeelsleden bevredigend te noemen was. Inzake de toepassing van de taalwetgeving op de contractuele personeelsleden waren er echter ernstige tekortkomingen.

Met betrekking tot het taalhoffelijkheidsakkoord stelt de heer Gatz dat dit een politiek akkoord was, waarover de lokale besturen niet werden ingelicht. Juridisch gezien waren de Brusselse gemeenten er dan ook niet door gebonden. Het resultaat was dat er in de praktijk niet veel veranderde. Door het ontslag van de Vlaamse minister Vic Anciaux was er in november 1997 een regeringscrisis in de Brusselse regering. Tot grote verbazing van de spreker werd vastgesteld dat in de periode 1999-2000 de toepassing van de taalwetgeving door de nieuwe Brusselse regeringsploeg te wensen overliet.

Nu ga ik over tot het punt van de tweejarige termijn. De tweejarige contracten van de contractuele personeelsleden, die begin 1998 werden aangeworven op basis van een omzendbrief in het kader van het taalhoffelijkheidsakkoord, liepen begin 2000 af. Deze omzendbrief was niet duidelijk, waardoor een aantal gemeenten hem op verschillende wijze hebben geïnterpreteerd. Sommige gemeenten leefden de taalwetgeving na, maar andere stelden dat

zolang er van hogerhand geen verplichting wordt doorgevoerd, de personeelsleden in dienst blijven, ook al hebben ze geen taalexamen afgelegd binnen die periode van twee jaar, wat natuurlijk problematisch is.

Zo kom ik bij het punt van de verlenging van de termijn. De heer Gatz betwist het standpunt van de heer Lootens-Stael dat de beslissing van de Brusselse regering in de zomer van 2000 tot verlenging van de termijn met twee jaar voor het behalen van een taalbrevet, 'stoemelings' is gebeurd. De verklaring hiervoor is immers dat deze beslissing is genomen naar aanleiding van het voornemen van de federale minister van Ambtenarenzaken om het taalexamen grondig te wijzigen, te herwerken en te moderniseren, niet alleen voor Brussel, maar voor heel het land.

De heer Gatz betwist de door de heer Lootens-Stael geciteerde cijfers over de niet-naleving van de taalwetgeving niet, aangezien ze geput werden uit het verslag van de vice-gouverneur. Hij stelt echter dat de vice-gouverneur ongeveer een jaar geleden zelf het standpunt heeft ingenomen dat het taalhoffelijkheidsakkoord juist wel een verbetering is, of in elk geval perspectieven biedt voor een betere toepassing van de taalwetgeving.

De initiatiefnemers van het voorstel van resolutie 534 vragen daarom dat de evaluatie en eventuele herwerking van het taalexamen en de uitvoering van het taalhoffelijkheidsakkoord nauwgezet worden opgevolgd. Daarnaast vragen ze dat de kandidaten die niet slagen voor het taalexamen, ook daadwerkelijk uit de openbare instellingen worden geweerd, en dat de Vlaamse regering de nodige initiatieven ontwikkelt om de tweetaligheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te bevorderen.

Tijdens de algemene bespreking op 14 februari 2001 gaan de commissieleden er unaniem mee akkoord om de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad uit te nodigen voor een hoorzitting teneinde meer informatie in te winnen over de toepassing van de taalwetgeving in Brussel en de uitvoering van het administratief toezicht op de toepassing van de taalwetgeving door de Brusselse lokale besturen. Op 18 april 2001 nemen de commissieleden kennis van het negatief antwoord van de federale minister van Binnenlandse Zaken op die uitnodiging tot een hoorzitting.

In de commissie wordt een discussie gevoerd of er al dan niet nog een poging zal worden ondernomen om aan de federale minister van Binnenlandse

Moreau

Zaken door middel van een aanvullende toelichting te vragen om terug te komen op zijn beslissing, teneinde de vice-gouverneur alsnog te kunnen horen in het Vlaams Parlement. Volgens de heer Platteau heeft het geen zin om nog verder aan te dringen, omdat het standpunt van de federale minister duidelijk is. Volgens de heer Peeters is de interpretatie van de federale minister van Binnenlandse Zaken zeer duidelijk en volledig correct. Volgens de heer Moreau staat de vice-gouverneur voor een dilemma. Zowel het accepteren als het afwijzen van de uitnodiging zou de vice-gouverneur in een lastig parket brengen.

Volgens de heer Lootens-Stael blijkt uit officiële gegevens dat de vice-gouverneur het taalhoffelijkheidsakkoord als norm hanteert, hoewel dit akkoord in strijd is met de taalwetgeving. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft zich daar duidelijk over uitgesproken. Na beraad kwam de commissie ten slotte tot het besluit de behandeling van beide voorstellen van resolutie verder te zetten.

De heer Platteau zegt in de algemene bespreking dat de situatie voor de Vlamingen in Brussel niet rooskleurig is. Hij gewaagt van kwade trouw van de gemeente- en OCMW-bestuurders en van hun kaderpersoneel, gezien de wijze waarop deze personen omgaan met de taalwetgeving. Volgens de spreker mag men zich niet bij de situatie neerleggen en moet er afdoende gereageerd worden. De heer Platteau zegt dat hij in het Vlaams Parlement reeds herhaaldelijk heeft gewezen op de schabouwelijke kwaliteit van het taalonderricht in de tweede taal in Brussel.

Mevrouw Grouwels wijst op de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering op het vlak van onderwijs. Volgens haar moeten via bilateraal overleg de mogelijkheden worden onderzocht om in het Franstalig onderwijs het Nederlands als tweede landstaal beter te onderrichten. De heer Moreau pleit voor een kwaliteitsvol taalonderricht. Een goed onderwijs in de tweede landstaal kan vanzelfsprekend nooit een verkeerde investering zijn. Men moet niet alleen praten over twee- en meertaligheid; ze moet ook effectief gerealiseerd worden.

Mevrouw Grouwels stelt dat het voorstel van resolutie 534 niets meer of minder inhoudt dan de integrale toepassing van de taalwetgeving in en door de Brusselse lokale besturen, in het bijzonder wat de aanstelling betreft van het statutaire en het contractuele personeel.

Wat het statutaire personeel betreft, is dit in de praktijk nog vrij goed verlopen. De lokale besturen beginnen evenwel steeds meer een beroep te doen op contractueel personeel. Ze maken hier misbruik van om de taalwetgeving niet toe te passen. Er bestaan echter voldoende rechterlijke uitspraken die duidelijk stellen dat de taalwetgeving ook volledig van toepassing is bij de aanwerving van contractuele personeelsleden.

De Vlamingen in Brussel hebben deze praktijken bekritiseerd. Deze kritiek heeft aanleiding gegeven tot felle discussies in de Brusselse instellingen. Men mag echter niet vergeten dat het taalhoffelijkheidsakkoord een noodingreep is en blijft. De wet is nog steeds de wet.

Via haar minister van Brusselse Aangelegenheden is de Vlaamse regering met raadgevende stem vertegenwoordigd op de vergaderingen van het Verenigd College van de GGC. Als lid van de GGC heeft de minister van Brusselse Aangelegenheden inzage in alles wat in het Verenigd College wordt besproken. Bovendien beschikt hij over een raadgevende stem in al de beslissingen die in de GGC worden genomen.

Mevrouw Grouwels pleit dan ook voor het gebruiken van de bestaande mogelijkheid. Momenteel wordt hier geen gebruik van gemaakt. De Vlaamse regering laat systematisch verstek gaan bij de vergaderingen van de GGC.

Mevrouw Grouwels hoopt dat het voorstel van resolutie 534 de Vlaamse regering en, in het bijzonder, de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden zal aansporen om de besluitvorming in de GGC op de voet te volgen. Zij stelt tevens dat haar fractie niet tevreden is met de huidige Brusselse realiteit inzake de toepassing van de taalwetgeving. Het is evenwel haar bedoeling om samen met de andere leden van het Vlaams Parlement naar een vruchtbare oplossing te blijven zoeken. Zij hoopt dan ook dat het voorstel van resolutie 534 op een zo groot mogelijke steun zal kunnen rekenen en dat de Vlaamse regering er daadwerkelijk gevolg aan zal geven.

Het standpunt van de heer Moreau is dat alle bij de taalproblematiek betrokken partijen hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen. Volgens hem moeten alle betrokkenen zich bewust zijn van deze onhoudbare situatie. Hij wijst dan ook op het belang van een redelijk en verantwoord overleg tussen de verantwoordelijken en de verschillende gemeenschappen. Op die manier moet men naar

Moreau

een concrete oplossing van de bestaande taalproblemen te streven.

Voor de heer Lootens-Stael is de vooropgestelde aanpassing van de taalexamens een zoveelste sprookje. Hij merkt tevens op dat hij nooit heeft gezegd dat de vice-gouverneur een ambtenaar van het regime is. Deze opmerking betreft niet enkel de vergaderingen van deze commissie, hij heeft dit elders ook nooit beweerd.

De heer Lootens-Stael vindt de vice-gouverneur wel medeplichtig aan inbreuken op de taalwetgeving. Deze medeplichtigheid betreft de mate waarin de vice-gouverneur zich in zijn schorsingsbeleid laat inspireren door het taalhoffelijkheidsakkoord, dat ook door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in strijd met de taalwetgeving is bevonden.

De heer Lootens-Stael verwijst tevens naar de cijfers die in het voorstel van resolutie 468 worden aangehaald. Wat de OCMW's betreft, zijn in 1997 134 dossiers geschorst en 10 dossiers vernietigd door de collegeleden. Dit levert een totaal op van 124 illegale aanwervingen. In 1999, na de totstandkoming van het taalhoffelijkheidsakkoord, gaat het om 637 schorsingen en 2 vernietigingen. Dit levert een totaal op van 635 onwettige aanwervingen.

Dit betekent dat het aantal onwettige aanwervingen sinds het ontstaan van het taalhoffelijkheidsakkoord in absolute cijfers sterk is gestegen. De heer Lootens-Stael benadrukt dan ook dat men zich niet mag blindstaren op een paar vernietigingen. Men moet steeds voor ogen houden dat de toestand nu schrijnender is dan voor het ontstaan van het taalhoffelijkheidsakkoord. Hij stelt dat er in sancties is voorzien, maar dat daar in de praktijk niet veel van te merken is. Nochtans hebben de Vlaamse meerderheidspartijen in Brussel de sleutel in handen om die sancties af te dwingen. De Brusselse regering kan niet meer functioneren als de Vlaamse meerderheidspartijen het been stijf houden en niet langer meewerken. Deze partijen hebben een belangrijke hefboom in handen om zonder resoluties rechtstreeks bij de bronnen van de macht af te dwingen wat afgedwongen zou moeten worden. De heer Lootens-Stael stelt echter vast dat er niets gebeurt en dat alles op de lange baan wordt geschoven met allerlei drogredenen en uitvluchten om de politieke verantwoordelijkheid te ontvluchten.

De algemene beoordeling van de heer Lootens-Stael is dat het voorstel van resolutie 534 maar minnetjes is. Hij spreekt van een complete maske-

rade. Volgens hem worden er niet de juiste conclusies getrokken over een pertinent probleem. De Vlaams-Blokfractie zal het voorstel van resolutie 534 bijgevolg niet steunen.

De heer Platteau merkt op dat het voor een openbaar bestuur erg moeilijk geworden is om aanwervingen te doen. Het is niet gemakkelijk om mensen te vinden, ook niet voor eentalige gemeenten. Dit is het gevolg van de economische conjunctuur en van het feit dat de lonen in andere sectoren hoger liggen dan in de publieke sector. Men mag het niet allemaal zien in het kader van doelbewuste strategieën.

De heer Gatz repliceert dat zij geen vazallen zijn van het FDF. Hij stelt onomwonden dat moeilijk hard kan worden gemaakt dat de federale minister van Ambtenarenzaken voor de kar van het FDF wordt gespannen. Daarnaast maakt het lid de kanttekening dat de herziening van de taalexamens weliswaar mee op vraag van de Brusselse instanties tot stand is gekomen, maar dat de herziening geldt voor het hele land.

De heer Van Hauthem zegt dat er inderdaad mogelijkheden zijn tot het treffen van sancties. Er zijn mechanismen ingebouwd om benoemingen te vernietigen in geval van inbreuken op de taalwetgeving. De politieke overheid weigert echter om in concreto de taalwetgeving consequent toe te passen. De Franstaligen hebben nooit de taalwetgeving willen toepassen. De spreker stelt voor de taalwetgeving zodanig te wijzigen dat er geen politiek meer aan te pas komt en de beoordeling en het opleggen van sancties door de niet-naleving van de taalwetgeving over te laten aan de rechterlijke macht.

Volgens de heer Van Hauthem zijn er nog andere mogelijkheden om uit de impasse te geraken. De Vlaamse meerderheidspartijen kunnen de werking van de Brusselse regering blokkeren en de Vlaamse regering kan politieke druk uitoefenen op de Brusselse hoofdstedelijke regering door te weigeren nog samenwerkingsakkoorden te sluiten of ze te laten afhangen van de correcte toepassing van de taalwetgeving.

De heer Moreau dringt erop aan dat de taalwetgeving integraal wordt toegepast. De Vlaamse regering moet alles doen wat mogelijk is om druk uit te oefenen, eventueel in het kader van samenwerkingsakkoorden.

Het voorstel van resolutie 468 werd verworpen met 2 stemmen voor en 6 stemmen tegen. Het voorstel

Moreau

van resolutie 534 werd aangenomen met 6 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

Als verslaggever dank ik alle leden van de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand, alsook alle andere personen die hebben meegewerkt aan deze delicate, gevoelige, moeilijke, maar uiterst belangrijke besprekingen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mijnheer Moureau, het is waarschijnlijk enig in de annalen van dit parlement dat zo uitgebreid verslag werd uitgebracht over een voorstel van resolutie.

Ik steek mijn hand in eigen boezem, want ik ben het die een brief heeft geschreven met de vraag dat de verslaggevers niet zomaar zouden verwijzen naar hun verslag, maar toch op zijn minst aanwezig zouden zijn. Mijns inziens moet een verslaggever vooral de grote lijnen van de in de commissie gevoerde discussies weergeven.

We werden hier zonet uitvoerig geïnformeerd over wat in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand is gebeurd en ik stel voor nu de diverse ingeschreven sprekers aan het woord te laten.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok had een voorstel van resolutie ingediend vanuit de vaststelling dat de lokale besturen in Brussel permanent en moedwillig de taalwetgeving overtreden en dat de Vlamingen daar het slachtoffer van zijn, en vanuit de bekommernis en de stellige zekerheid dat de overheveling van de gemeentewet naar de gewesten deze situatie zal bestendigen en nog zal verergeren.

Ik wil u niet overladen met cijfergegevens, maar de mensen die de commissiewerkzaamheden hebben gevolgd en degenen die ons voorstel van resolutie hebben bestudeerd, zullen bevestigen dat sinds het administratief toezicht op de lokale besturen in Brusselse handen is, de toestand ten zeerste is verergerd. Waar men voordien ten aanzien van onwettelijke benoemingen nog enigszins een vernietigingsbeleid voerde, worden er sinds 1986 bijna geen geschorste aanwervingen meer vernietigd. De oprichting van het Brussel Hoofdstedelijk Gewest in 1989 bracht hierin geen verbetering, wel integen-

deel. Het fameuze taalhoffelijkheidssakkoord van november 1996 en de hieruit voortvloeiende omzendbrieven van december 1997 zouden soelaas moeten brengen, zo werd ons voorgeschoteld. In de praktijk bleek dat dit zogenaamde taalhoffelijkheidssakkoord in feite een taalwetovertreddingsakkoord is.

Het gaat om een politiek akkoord dat de permanente overtredingen van de taalwetgeving door de lokale besturen moet officialiseren. Waar de taalwetgeving uitdrukkelijk stelt dat elk personeelslid van gemeente en OCMW dat in contact komt met publiek, voor zijn of haar aanwerving een taalexamen tweede landstaal moet hebben afgelegd, voert dit taalakkoord zonder meer een termijn van twee jaar in waarbinnen de betrokkene na aanwerving zijn kennis van de tweede landstaal kan bewijzen. Dit is geen interpretatie van de taalwetgeving, maar een herschrijven ervan.

Niet alleen het Vlaams Blok stelt vast dat dit akkoord in strijd is met de taalwetgeving, ook de Vaste Commissie voor Taaltoezicht kwam tot die conclusie. Het fameuze akkoord leidt er uiteindelijk toe dat de Brusselse gemeenten en OCMW's nog meer illegale aanwervingen doen dan ooit tevoren. Het schorsingsbeleid van de vice-gouverneur is immers niet langer gebaseerd op de taalwetgeving maar op het zogenaamde taalhoffelijkheidssakkoord, dat hiermee in strijd is.

Wij betreuren uitdrukkelijk dat het niet mogelijk is gebleken om een hoorzitting te organiseren met de vice-gouverneur. Niemand in de commissie had de bedoeling de vice-gouverneur op de pijnbank te leggen. De commissie wilde alleen informatie krijgen over de activiteiten van de vice-gouverneur en over de cijfers met betrekking tot de schorsingen en vernietigingen van onwettig aangeworven personeel van Brusselse gemeenten en OCMW's. Het had de commissie een nog beter zicht kunnen geven op de feitelijke toestand inzake de niet-toepassing van de taalwetgeving in onze hoofdstad. Het feit dat de minister van Binnenlandse Zaken zijn formeel njet heeft uitgesproken, hoeft ons niet te verbazen. Veel politici, vooral Franstalige, hebben er belang bij dat er over deze zaak, hoe belangrijk ze ook is, zo weinig mogelijk wordt gesproken.

In plaats van de omzendbrieven aan te passen zodat ze conform de taalwetgeving zijn, zoals de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen had gevraagd, verlengde de Brusselse regering in de zomer van 2000 zomaar de termijnen, met als drogreden – een FDF-argument – dat de taalexamen

Lootens-Stael

mens bij Selor nog niet waren gemoderniseerd – lees vergemakkelijkt.

Uit dit alles kunnen we besluiten dat sinds de Brusselse en dus Franstalige instanties bevoegd zijn voor het administratief toezicht op de lokale besturen, het beleid inzake aanwerving en benoeming van personeel wordt gekenmerkt door de totale weigering om de taalwetgeving in bestuurszaken, nochtans wetgeving van openbare orde, toe te passen. Momenteel gebeuren ongeveer drie vierde van de aanwervingen van de OCMW's en een vierde van de aanwervingen van de gemeenten op illegale basis. Dit betekent concreet dat drie vierde van de nieuwe personeelsleden van de OCMW's te Brussel en een vierde van de nieuwe personeelsleden van de Brusselse gemeenten – de overgrote meerderheid ervan zijn Franstaligen – hun kennis van de tweede landstaal – dus van het Nederlands – niet hebben bewezen. Het is evident wat dit betekent voor de dienstverlening aan de Nederlandstaligen. Ik moet maar verwijzen naar de situatie in de Brusselse openbare ziekenhuizen. Die komen slechts om de paar maanden in het nieuws, maar iedereen weet dat dergelijke toestanden er dagelijks kost zijn.

Vermits de Brusselse instellingen er niet in slagen om het administratief toezicht op de toepassing van de taalwetgeving door de lokale besturen, uit te oefenen zoals het in een rechtstaat mag worden verwacht, of vermits ze hiertoe niet bereid zijn, is het onaanvaardbaar om nog meer bevoegdheden inzake gemeentelijke aangelegenheden over te hevelen naar de Brusselse instellingen. Het zou misdadig zijn om de organieke wet naar het Brussels Gewest over te hevelen. We pleiten voor een toekomstige overheveling naar het Vlaams niveau, maar zolang dit niet mogelijk is, pleiten we voor het behoud van het federale toezicht. De cijfers die u in de resolutie terugvindt, bewijzen dat de toestand vroeger beter was dan nu.

Collega's, dit is in een korte samenvatting de teneur van het voorstel van resolutie dat wij hadden ingediend. Door dit voorstel van resolutie geprikkeld en goed wetende dat de inhoud ervan de dramatische toestand op een correcte wijze weergeeft, vonden de traditionele partijen het nodig om een eigen voorstel van resolutie in te dienen. Ze hadden dat beter niet gedaan. Het voorliggende voorstel van resolutie is immers maar een mager beestje geworden.

Waar het voorstel van resolutie stelt dat de Brusselse regering de noodzaak van de tweetaligheid erkent, stellen we in de praktijk dagelijks het omgekeerde vast. De Brusselse regering doet er alles aan om de tweetaligheid te ondergraven. Ze aarzelt er, met dit doel voor ogen, zelfs niet voor om de taalwetgeving onderuit te halen. Met het taalwetovertreedingsakkoord werd de aanwerving van eentaligen mogelijk gemaakt. Dit is niet direct een toonbeeld van het erkennen van de noodzaak van tweetaligheid.

Waar het voorstel van resolutie van de heer Gatz en consorten het heeft over het probleem van de taalexamen, stellen we vast dat de FDF-strategie wordt gevolgd. Men wil de zaak immers op de lange baan schuiven. De heer Gatz heeft van de FDF-parlementsleden in het Brussels parlement al schouderklopjes gekregen voor het overnemen van hun argumenten. Dat zegt genoeg.

Het voorstel van resolutie heeft het over de verlenging van de termijn met maximaal twee jaar, maar niemand heeft me totnogtoe een antwoord gegeven op de vraag wat er gebeurt als Franstaligen een carrousel opstarten waarbij contractuelen van wie de termijn is verstreken, bij een ander lokaal bestuur met een nieuw contract aan een nieuwe termijn beginnen.

Het voorstel van resolutie heeft het lovend over de zogenaamde werfreserve, maar het is de uitdrukkelijke bedoeling geweest van de Franstaligen om zo weinig mogelijk ruchtbaarheid te geven aan die werfreserve zodat die zo klein mogelijk kan worden gehouden. Dat moet toelaten het taalhoffelijkheidssakkoord aan te wenden op de manier waarvoor het werd geconcipeerd : om de taalwetgeving te overtreden.

Het voorstel van resolutie stelt dat het belangrijk is dat wordt gewaakt over de tweetaligheid van alle ambtenaren in de Brusselse lokale besturen. Ik noem dit plat en goedkoop. Waarom maken de traditionele partijen geen gebruik van de middelen waarover ze beschikken om de toepassing van de taalwetgeving in Brussel vandaag af te dwingen ?

Alle partijen die het voorliggende voorstel van resolutie hebben ondertekend, maken deel uit van de meerderheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zouden ze niet beter, in plaats van van hieruit te waken, overgaan tot daden daar waar ze over de mogelijkheden beschikken ?

U vraagt aan de Vlaamse regering om erop toe te zien dat de verdere uitvoering van het zogenaamde

Lootens-Stael

taalhoffelijkheidsakkoord goed verloopt en dat kandidaten die niet slagen voor het taalexamen ook effectief worden geweerd. Ten eerste zou de Vlaamse regering er beter voor ijveren dat dit taalwetovertreedingsakkoord wordt afgeschaft. Wat het tweede betreft, de ondertekenende partijen zitten in de Brusselse meerderheid en verzuimen juist daar erop toe te zien dat illegale benoemingen teniet worden gedaan.

Het voorstel van resolutie heeft het over initiatieven die de tweetaligheid van de Brusselse ambtenaren bevorderen. Ik durf aan te nemen dat u het hier niet hebt over een nieuwe financieel transfer van Vlaanderen naar Brussel, die tot doel moet hebben dat Vlaanderen betaalt opdat de taalwetgeving in Brussel wordt toegepast.

Ik kom tot mijn conclusies. Er lag een goed en kortdaat voorstel van resolutie ter tafel. De traditionele partijen hebben dat terzijde geschoven en hebben een flauw en slecht in de plaats gelegd. Het voorstel van resolutie van de heer Gatz is de perfecte uitdrukking van de politieke onmacht van dit Vlaams Parlement en de Vlaamse regering om daadwerkelijk iets te veranderen aan de schrijnende en schandelijke taalwantoestanden in onze hoofdstad.

Ik wil niet op het debat van morgen vooruitlopen, maar het feit dat in het fameuze Brusselakkoord met geen woord wordt gerept over de toepassing van de taalwetgeving, illustreert de politieke onwil of minstens het gebrek aan politieke moed van de traditionele partijen om aan de Brusselse onderhandelingstafel de belangen van de Brusselse Vlamingen te behartigen. Nochtans heeft de hoofdindieners van dit voorstel van resolutie het Brusselakkoord mee onderhandeld en ondertekend. De Vlaams-Blokfractie zal dan ook tegen deze maskerade voor het ontvluchten van de politieke verantwoordelijkheid stemmen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal namens de partij van 'het regime' het woord nemen om dit voorstel van resolutie toe te lichten. Alle gekheid op een stokje. Ik vind het bevreemdend dat de vorige spreker ons verwijt een voorstel van resolutie in te dienen in het Vlaams Parlement, terwijl het uitgeroemd zijn partij was die alle moeite van de wereld heeft gedaan om dit onderwerp hier ter sprake te brengen. Men kan zich inderdaad de vraag stellen

of dit het juiste parlement is om hierover te debatteren. Al kan een goed debat over dit onderwerp nooit kwaad. Men kan ons echter niet verwijten dat we met een aantal partijen de zaken op een rijtje zetten.

Voor onze fractie gaat het wel degelijk om het taalakkoord. Dat is ons inziens een modaliteit van de toepassing van de taalwet. Het heeft bijgevolg te maken met een recht en niet met een gunst, zoals het woord hoffelijkheid enigszins suggereert. Het taalakkoord situeert zich binnen de gehele context van de toepassing van de taalwet in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De verslaggever heeft terecht gezegd dat wat betreft het statutair personeel in de OCMW's en gemeenten de toestand nog beter kan, maar in hoge mate bevredigend te noemen is. Bij het contractueel personeel blijft er een probleem. Enerzijds wordt de wet er onvoldoende toegepast. Anderzijds gebeuren er meer aanwervingen in die categorie van personeel dan in de jaren zestig.

In de zittingsperiode tussen 1989 en 1995 is ons dat zuur opgebroken. Toen was er als het ware een patstelling waarbij de Franstalige Brusselse ministers het voogdijmechanisme over de taalwetgeving in ons nadeel gebruikten. Tijdens de volgende zittingsperiode is er dan een doorbraak gekomen met de totstandkoming van het taalakkoord. Het eerste jaar is dat dode letter gebleven. Daarna is het omgezet in juridisch materiaal via een omzendbrief die door de gemeenten en OCMW's moest worden toegepast. Op het einde van die legislatuur en na het noodzakelijk ontslag van een staatssecretaris werd het taalhoffelijkheidsakkoord toegepast. We hebben tot onze verbazing vastgesteld dat er bij het begin van deze legislatuur weer problemen mee waren. Ik noem het geen minicrisis, maar het ging er toen wel stevig aan toe in de Brusselse regering. Het taalhoffelijkheidsakkoord is vervolgens op punt gesteld en het wordt nu opnieuw toegepast. Er zijn dus op regelmatige basis al verschillende vernietigingen gebeurd en ook nu zijn er regelmatig vernietigingen.

Wat is de kern van het taalhoffelijkheidsakkoord ? Die is dat de Franstaligen een toegeving hebben gedaan door te zeggen dat de taalwet wel degelijk ook op contractuelen van toepassing is. Ook de Nederlandstaligen hebben een toegeving gedaan door te zeggen dat het taalexamen moet worden afgelegd door deze contractuelen en dit binnen de twee jaar na de aanwerving. Het probleem was dat in het taalhoffelijkheidsakkoord stond dat de taalexamens moesten worden aangepast. Dat betekent niet dat ze gemakkelijker zouden worden, zoals de

Gatz

heer Lootens-Stael hier beweert, maar wel dat ze zouden worden aangepast aan de functie van de persoon die het examen aflegt. Dat is echter niet of onvoldoende gebeurd, ondanks de inspanningen van het Vast Wervingssecretariaat en later van Selor om het taalexamen meer computergestuurd te laten verlopen. De examens zijn wel veel gebruiksvriendelijker geworden, maar blijkbaar loopt er nog een en ander mank op inhoudelijk vlak.

Op een bepaald ogenblik bevonden wij ons in de Brusselse regering in een nieuw welles-nietes-spelletje, waarbij de Franstalige ministers blij gaven van kwade trouw door het taalhoffelijkheidsakkoord ter discussie te stellen. Na de noodzakelijke federale demarche om al de taalexamens, en dus niet alleen die voor Brussel te herzien, zijn we tot een oplossing gekomen door de periode van twee jaar waarin men als contractueel een examen kan afleggen voor één keer met twee jaar uit te stellen. Die termijn loopt nu en er bereiken mij gunstige berichten over de vorderingen die men op federaal niveau maakt in verband met de modernisering van de taalexamens en de aanpassing ervan in functie van wat men op het terrein qua kennis nodig heeft. We hebben er vertrouwen in dat bij de volgende termijn van twee jaar het taalhoffelijkheidsakkoord op punt zal staan. Men wacht daar echter niet op om het taalhoffelijkheidsakkoord toe te passen. Op dit ogenblik gebeuren er immers vernietigingen op regelmatige basis in de Brusselse regering.

Zolang het onmogelijk is om op federaal niveau de taalwet zo aan te passen dat ze ondubbelzinnig en ook in het nadeel van de Franstaligen van toepassing is op de contractuele personeelsleden, is volgens ons het taalhoffelijkheidsakkoord nog steeds de beste pragmatische en kordate manier om de taalwet in Brussel toe te passen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal kort zijn. Wat willen wij ? Wij willen tweetaligheid in Brussel en in de Brusselse administratie. Wij willen tweetaligheid in de Brusselse OCMW's en in de Brusselse gemeenten. Wij willen niet meer, maar ook niet minder.

Hoe willen wij die tweetaligheid realiseren ? Wij willen die niet realiseren door het functioneren van de Brusselse Hoofdstedelijke regering te blokke-

ren. We willen ze via dialoog op vredelievende wijze realiseren. Dialoog betekent dat men praat en dat de gemeenschappen elkaar verstaan. Wij willen ook dat de instrumenten die reeds geruime tijd bestaan, worden toegepast. We willen dus meer controle. We willen een herwerking en een evaluatie van het taalexamen. We willen ook dat men het taalhoffelijkheidsakkoord uitvoert. Men kan zeggen dat een en ander niet deugt, maar dat is niet juist. We weten toch al lang genoeg wat erin staat. We willen gewoon dat het wordt uitgevoerd.

We willen vooral dat de kwaliteit van het taalonderwijs verbetert. Ik heb vroeger nog een actuele vraag gesteld aan de bevoegde minister over het onderwijs van het Nederlands in Brussel. Ik stel vast dat dit schabouwelijk is. Er bestaat trouwens een proefschrift over. Er was verwondering dat iemand zich daar zo cru over uitliet. Toch is het de realiteit. Ik blijf er dan ook bij dat de toestand voor de Vlamingen in Brussel niet rooskleurig is.

We willen ook dat het onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap verbetert. Als men alle instrumenten gebruikt die ter beschikking staan en als men de kwaadwillige tegenstand van de leidinggevende Franstaligen kan overwinnen, dan moet het mogelijk zijn de tweetaligheid door te voeren. Dat is het enige dat we wensen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Joachim Coens, Stefaan Platteau, Herman De Reuse, Lucien Suykens, mevrouw Ann De Martelaer en de heer Chris Vandenbroeke betreffende de evaluatie van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap
– 618 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Coens, Platteau, De Reuse, Suykens, mevrouw De Martelaer

Voorzitter

en de heer Vandenbroeke betreffende de evaluatie van het decreet van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op het verslag van het Rekenhof over de evaluatie van het decreet¹ van 16 december 1997 houdende bepaling inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap (Parl. St. Vl. Parl. 1999-00, nr. 37-D/1) ;

– gelet op de besprekingen in de Subcommissie voor Financiën en Begroting en de Commissie Voor Algemeen beleid, Financiën en Begroting inzake dit verslag ;

– gelet op het overleg gevoerd op 25 januari 2001 tussen vertegenwoordigers van het Rekenhof, het kabinet van Financiën en Begroting, de afdeling Financieel Management van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de interne auditor van het kas- en schuldbeheer ;

– overwegende dat :

1° uit het hoger vermeld verslag van het Rekenhof blijkt dat het decreet op verschillende punten kan worden aangepast en uitgebreid teneinde de uitvoering ervan te optimaliseren ;

2° een aantal aspecten in het decreet nog verder kunnen worden geoptimaliseerd dan initieel was voorgesteld in het verslag van het Rekenhof ;

3° op korte termijn belangrijke wijzigingen zullen worden doorgevoerd in het organisatie-model van de Vlaamse overheidsdiensten, meer bepaald de omvorming van het huidige Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in dertien ministeries of departementen en de oprichting van interne en externe verzelfstandigde agentschappen, die een belangrijke impact kunnen hebben op mogelijke aanpassingen van het decreet en de verdere rol van de administratie, in casu de afdeling Financieel Management, in het kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap ;

– geeft aan de Vlaamse regering de volgende aanbevelingen :

1° rekening houdende met de bovenstaande overwegingen dient te worden onderzocht welke wijzigingen en uitbreidingen van het decreet kunnen worden gerealiseerd waarbij ten laatste binnen twee jaar vanaf de goedkeuringsdatum van onderhavige resolutie de resultaten ervan worden gemeld aan het Vlaams Parlement, al dan niet onder de vorm van een voorstel tot wijziging van decreet. Hierbij dient aandacht te worden geschonken aan volgende aspecten ;

a) alle definities in het decreet dienen volledig en eenduidig te worden gemaakt ;

b) er dient een analyse te worden uitgevoerd met betrekking tot alle aspecten van het waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. De eventuele aanpassing van het decreet dient rekening te houden met de resultaten van deze analyse ;

c) er dient te worden onderzocht in welke mate het decreet kan worden uitgebreid met de aanbevelingen van het Vlaams Parlement vervat in de resolutie van 31 maart 1999 houdende het besluitvormingsszenario voor bijzondere financiële transacties aangegaan door Vlaamse overheidsdiensten en -instellingen, in het bijzonder aanbevelingen 1°, 10° en 12°, alsook in welke mate een aantal bepalingen van het decreet van toepassing kunnen worden gemaakt op deze transacties ;

d) er dient te worden nagegaan in welke mate de taken van de interne audit inzake het kas- en schuldbeheer zoals bepaald in artikel 12, § 1, van het decreet kunnen worden geoptimaliseerd. Tevens dient het decreet garanties te bieden voor de kwaliteitsbewaking van de interne audit ;

e) het verder bestaan van het Vlaams Egalisatie Rente Fonds, opgericht krachtens artikel 14 van het decreet, dient te worden geëvalueerd ;

2° een instantie, onafhankelijk van het uitvoeringsorgaan dat verantwoordelijk is voor het dagelijkse kas-, schuld- en waarborgbeheer, dient te worden belast met het bepalen en opvolgen van adequate operationele normen

¹ Verder het decreet genoemd.

Voorzitter

welke bij de uitvoering ervan dienen te worden gevolgd. Deze normen dienen te worden gelinkt aan de doelstellingen en principes bepaald in artikel 4, § 1, van het decreet, te worden gemotiveerd en duidelijke en meetbare criteria te bevatten die een ondubbelzinnige evaluatie van hun naleving mogelijk maken. Een eerste actualisatie van de operationele normen dient te zijn uitgevoerd tegen de initiële begroting 2002. De interne controleprocedures dienen de continue controle van de opvolging van deze normen en het toestaan van afwijkingen hierop te regelen ;

- 3° de inhoud van het rapport dat wordt opgesteld in het kader van artikel 13 van het decreet dient te worden verbeterd in die zin dat overzichtelijke en relevante informatie aan het Vlaams Parlement wordt bezorgd teneinde het gevoerde kas-, schuld- en waarborgbeheer te kunnen evalueren. Deze optimalisatie dient te zijn uitgevoerd vóór de opstelling van het schuldrapport over het jaar 2001 ;
- 4° ter verfijning van het interne controlesysteem dient binnen de afdeling Financieel Management van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management een instantie te worden belast met het opstellen en beheer van interne controleprocedures welke door de afdeling dienen te worden gevolgd. Hierbij dient aandacht te worden geschonken aan het belang van gedocumenteerde transacties, de onmiddellijke en adequate registratie van transacties en gebeurtenissen, de autorisatie van transacties, het principe van de scheiding der functies, een competente supervisie, de limitering van de toegang tot brongegevens en documenten tot de geautoriseerde personen die deze beheren of gewoon zijn te gebruiken en de verantwoording van de gegevens ;
- 5° voor het realiseren van deze aanbevelingen wordt een werkgroep opgericht met vertegenwoordigers van, enerzijds, het kabinet Financiën en Begroting, de interne auditor van het kas- en schuldbeheer en de afdeling Financieel Management van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management en, anderzijds, het Rekenhof waarbij deze laatste een adviserende rol vervult.

De bespreking is geopend.

De heer Weyts, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Weyts, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, dit voorstel werd in de commissie met eenparigheid goedgekeurd. Tijdens de bespreking werd vooral gewezen naar het verslag van de heer Van Goethem over het rapport van het Rekenhof.

Er werd vrij vlug een consensus bereikt over de tekst van het voorstel van resolutie. We vragen dan ook dat men het voorstel hier unaniem zou goedkeuren.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil over dit voorstel van resolutie een kleine toelichting geven omdat het decreet van 16 december 1997, waarover het hier gaat, zo belangrijk is. Het gaat over het kas-, schuld- en waarborgbeheer. Zoals de heer Decourt, de vertegenwoordiger van de minister, heeft gezegd, gaat het om een zeer complexe materie. Hij zei zelfs dat het vrij recente decreet voorbijgestreefd is. Voor ons was dat een reden te meer om dit onderwerp als voorwerp van studie te kiezen.

De heer Weyts heeft een zeer uitvoerig en doordringend verslag gemaakt. Ik feliciteer hem daarvoor. We wensen een serie definities die in het rapport van het Rekenhof staan en die in het decreet vervat zitten, opnieuw te bepalen. We willen er klaarheid in aanbrengen zodat we weten waar het over gaat. De definities moeten eenduidig worden. Men moet ook een betere analyse uitvoeren met betrekking tot alle aspecten inzake het waarborgbeheer. De eventuele aanpassing van het decreet moet rekening houden met de resultaten van de analyse. Dat is niet altijd het geval geweest. Er moet worden onderzocht in welke mate het decreet kan worden uitgebreid. Men moet rekening houden met de aanbevelingen van het Vlaams Parlement die in de resolutie van 31 maart 1999 zitten vervat.

Er moet worden nagegaan in welke mate de taken van de interne audit inzake kas- en schuldbeheer zoals vastgelegd in artikel 12.1 van het decreet kunnen worden geoptimaliseerd.

We willen vooral dat er een werkgroep wordt opgericht die de normen vaststelt en de zaak verder controleert. Dit voorstel van resolutie werd unaniem goedgekeurd door de subcommissie en de commissie. Als we deze voorstellen kunnen hardmaken, zouden we al een stuk verder staan. Dat

Platteau

zou iedereen tevreden stemmen en de orthodoxie dienen. (*Applaus bij de meerderheid en de CVP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

MOTIE van de heer Miel Verrijken en mevrouw Marijke Dillen betreffende een belangenconflict – 707 (2000-2001) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heer Verrijken en mevrouw Dillen betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat om een conflict tussen enerzijds de culturele en fiscale bevoegdheden van het Vlaams Gewest en anderzijds de federale wetgeving betreffende de inbetalinggeving van kunstvoorwerpen voor de regeling of gedeeltelijke regeling van successierechten, die pas door de Kamer werd goedgekeurd en waarover nu moet worden gestemd in de Senaat.

De federale wetgeving is tot stand gekomen in 1989. In alle Europese landen is in zo'n regeling voorzien. Er zou een commissie worden opgericht om misbruiken te bestrijden. Het zou dus onmogelijk worden gemaakt om rommel van de zolder aan te bieden als betaling voor successierechten. Op zijn Belgisch heeft dat twaalf jaar geduurd. De belangrijkste reden daarvoor is dat de werking van die commissie vanwege de gewestvorming bijzonder moeilijk kon worden geregeld.

Uiteindelijk is er nu een federale wet in wording die voorziet in de oprichting van een nationale commissie. Dat stoort ons en gaat volgens ons in tegen de belangen van het Vlaams Gewest. Het is

niet mijn bedoeling om eng nationalistisch te denken. Kunst is universeel. Vlaanderen is echter cultureel onafhankelijk, ook al stelt dat weinig voor. Mijns inziens is het dan de taak van een Vlaamse commissie om te beoordelen of een Vlaming een of ander kunstwerk als betaling mag aanbieden aan de Vlaamse Gemeenschap.

De wet vertoont overigens gebreken : alleen erfgenamen-legatarissen mogen een dergelijke schenking aanbieden. Dat is verkeerd : ook de erflater moet dit kunnen. De erflater moet ervoor kunnen zorgen dat zijn Brueghel in een Vlaams museum terecht komt. Maar goed, de wet is er. Naar mijn mening moeten er nu Vlaamse, Waalse, en zelfs Brusselse uitvoeringscommissies komen. Als een Vlaming beslist een kunstwerk toe te vertrouwen aan een Vlaamse openbare instelling, moet dat worden beoordeeld door een Vlaamse commissie. Dat heeft niets met nationalisme te maken, maar wel met efficiëntie en doelmatigheid. Die wet is voortgekomen uit de verdwijning van een van de hoofdwerken van de Primitieven uit het Belgisch patrimonium. Het gaat om een van de belangrijkste werken van de meester van Flémalle. Dat werk is door de familie de Mérode verpatst aan een schandalige prijs, en hangt nu in The Cloisters van New York. Daarom is de wet goedgekeurd. Met heeft twaalf jaar gewacht om dat te doen. De heer Monfils waarvan we de opvattingen kennen en de huidige regering die overmand is door federale gevoeligheden, hebben voorstellen uitgewerkt. Het idee van de commissie houdt geen steek. Daarin zetelen drie ambtenaren van het ministerie van Financiën. Met alle respect voor dat departement, maar de schatting van de waarde van kunstwerken behoort niet tot hun bevoegdheden.

Verder zetelen daarin ook drie leden van de gemeenschapsregeringen. Men is machiavellistisch genoeg om niet te zeggen over welke regeringen het gaat. Zou een Vlaming die een Japans kunstwerk aan een Vlaams museum wil schenken, daarvoor afhankelijk mogen zijn van een Waals commissielid ? Ik heb niets tegen Waalse kunsthistorici. Maar dat heeft geen zin als men de weg van de culturele zelfstandigheid heeft ingeslagen. Er kunnen problemen rijzen. Wat Vlaanderen interesseert, interesseert daarom België nog niet. Vanuit een centralistische optiek zetelt daarin ook een afgevaardigde van de musea voor schone kunsten. Dat heeft helemaal geen zin, en het fnuikt de Vlaamse belangen. We hebben verscheidene koninklijke musea : die titel krijgt men als men het schoon vraagt. In Wallonië is er zo maar eentje, als ik me niet vergis : het Musée des Beaux-Arts van Luik. In Brussel zijn er massa's.

Verrijken

Stel u even voor dat iemand een stradivarius wil schenken aan de Vlaamse Gemeenschap. Moet er dan iemand van een instrumentenmuseum zich met de zaak bemoeien ? Dat kan, maar toch zeker niet iemand van de musea voor schone kunsten. Stel u even voor dat men een negermasker wil geven. Daar kennen de mensen van de musea voor schone kunsten niets van.

Het voorstel hangt dus met haken en ogen aaneen. Maar eigenlijk gaat het daar niet over. Het is niet mijn taak om hier een federaal voorstel aan kritiek te onderwerpen. Het gaat erom dat de Vlaamse belangen worden gefnuikt. We zijn cultureel zelfstandig. En we moeten oordelen of er geen sprake is van kwade trouw. Dat is onze taak. We moeten vermijden dat mensen minderwaardige zaken doorgeven aan de gemeenschap om zo hun successierechten ten dele te betalen. De beoordeling van kunstwerken door een erfgenaam is wellicht aan individuele emoties onderhevig. We moeten wel vermijden dat slecht materiaal of kopieën in betaling worden gegeven.

Hoe gaat dit in zijn werk ? De erfgenaam stelt een bedrag voor. Zo kan iemand met een Rembrandt een bedrag van 500 miljoen frank voorstellen. Het mag in elk geval slechts gaan om bedragen ten belope van 10 percent van de successierechten. De commissie moet daarover dan oordelen. Ik vraag me af wat Financiën daarmee te maken heeft. En wat hebben musea daarmee te maken ? Goede conservators kennen daarom nog niets van de handelswaarde van kunstwerken.

In die commissie zetelt ook nog een vierde categorie : vertegenwoordigers van de drie andere categorieën. Dat gaat tegen de Vlaamse belangen in. Ik beweer niet dat het allemaal gemakkelijk is. Kunstbeleid is nooit eenvoudig. Stel u even voor dat een Vlaming die na een rijke politieke loopbaan fortune heeft gemaakt in Toscane gaat wonen. Hij heeft een schitterend Italiaans schilderij verworven, en heeft de behoefte om dat aan de Vlaamse Gemeenschap te schenken. Dat leidt tot problemen, want, horresco referens, Mussolini heeft de eerste nationalistische wet uitgevaardigd. Re horresco referens Franco is hem daarin gevolgd, en nadien kwam, re re horresco referens, maarschalk Pétain.

Nu hebben de meeste Europese landen zo'n wetgeving. Het is in feite een nationalistische wetgeving die het verlaten van kunstwerken uit het vaderland

verbiedt. Dit is typisch voor Mussolini en zijn gevolg.

Op dat vlak worden alle staten nu steeds meer nationalistisch. Als men in Toscane een schilderij wil wegschenken, zou men de Italiaanse wet daardoor meer dan waarschijnlijk overtreden. Deze materie is niet erg simpel. Zoals onze wetgeving er nu uitziet, is het hier wel zeer penibel. De federale wet erkent op geen enkel punt de Vlaamse en de Waalse culturele bevoegdheden. Zij zijn nochtans essentieel in deze materie. Stel dat een Vlaming een kunstwerk aan een Vlaams museum wil schenken. De twaalf jaar oude wet kent een trieste geschiedenis. Men heeft in die 12 jaar maar voor 8 miljoen frank kunstwerken aanvaard. De commissie bestaat nog niet. Men heeft ze enkel op het niveau van het ministerie van Financiën, vermoed ik, aanvaard.

Op cocktails in musea wordt al eens door iemand, die op het punt staat het tijdelijke voor het eeuwige te wisselen, geopperd om kunstwerken aan de gemeenschap na te laten. In Amerika is dat dagelijkse kost. Stel dat onze Vlaming zijn kunstwerk wil laten schatten door het ministerie van Financiën. Op vlak van de kunstgeschiedenis hebben deze mensen, evenmin als een of andere vertegenwoordiger van de Waalse of Vlaamse gemeenschap, geen enkele bevoegdheid. Kunst strekt zich over alle domeinen uit. Over oude kerken of maquettes moeten bijvoorbeeld architecten oordelen. We moeten ons hier tot conflictsituaties beperken. De materie is complex en wordt door deze wetgeving niet opgelost.

We eisen een bespreking met het federale niveau. Het is duidelijk dat Vlaanderen bevoegd is voor het beheer van zijn musea. Het gaat hier om een erfenislater of erfgenaam van cultuur die aan Vlaanderen een schenking wil doen. Het zou denkbaar zijn dat een kunstwerk in een ministerie wordt opgehangen. Meestal is het de bedoeling een kunstwerk aan een bepaald museum te schenken. Waarom zouden directeurs van musea voor schone kunsten oordelen over iets waarover ze geen technische bevoegdheid hebben, alleen omdat er in het koninkrijk België een evenwicht in stand moet worden gehouden ? Het beheer van kunstschaten is immers een Vlaamse bevoegdheid.

De komende wetgeving gaat over het respecteren en het restaureren van kunstschaten en de invloed van de publieke overheid op privaat kunstbezit. Utare et abutare. Men kan niet zomaar een schilderij verminken. Horresco referens. Er is geen wetgeving op dit ogenblik, maar ze moet er komen.

Verrijken

Vlaanderen beheert zijn eigen kunstbezit. We bezitten in Vlaanderen al weinig Noord-Nederlandse cultuur. Dat heeft historische redenen, waarop ik niet terug moet komen. Hoewel we slechts schamele financiële bevoegdheden hebben – een feit dat dagelijks wordt aangeklaagd vanuit onze hoek – staat echter wel vast dat de successierechten behoren tot de Vlaamse bevoegdheden.

Ik vat nog even mijn analyse samen, tot besluit. Het gaat hier over een gedeeltelijk in betaling geven van successierechten in natura. Volgens mij is die commissie er alleen om te waken over misbruiken. Ook dat behoort tot de Vlaamse bevoegdheden, want uiteindelijk zullen die verminderde successierechten, aangevuld met een kunstvoorwerp, terecht komen in de Vlaamse schatkist. Het gaat hier dus over twee bevoegdheden die duidelijk uitsluitend Vlaams zijn. We kennen de opinies van de heer Monfils. Ik wil dan nog best aannemen dat hij dit niet heeft opgevat als een anti-Vlaams initiatief, maar hij heeft nu, na twaalf jaar, iets gebrouwen waarover de gemeenschappen beter hadden overlegd. Dit gaat immers de gemeenschappen aan, en alleen hen. In dat perspectief meen ik dat er een belangenconflict is, waarover ons parlement zich moet uitspreken. Dit is een zeer complexe zaak, die het voorwerp moet uitmaken van een gedachtewisseling tussen de gemeenschappen. Eventueel moet de federale wet van 1998 worden herzien. Laten we hopen dat die gedachtewisseling opbouwend blijkt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, bij een motie betreffende een belangenconflict moeten een aantal elementen worden nagegaan. De eerste vraag is of het mogelijk is een belangenconflict in te roepen. Ik spreek in naam van de meerderheidspartijen wanneer ik vaststel dat deze motie op dit ogenblik geen voorwerp meer heeft. Op 17 mei jongstleden heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers dit goedgekeurd. Daarmee is de kous af. Het enige wat er nog kan gebeuren is dat de Senaat evoceert.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wil niet ingaan op het belangenconflict zelf, maar volgens mijn informatie is deze tekst goedgekeurd in de Senaat, naar de Kamer gestuurd, daar geamendeerd en van daar teruggestuurd naar de Senaat.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Maar de Senaat moet toch evoceren ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Neen. Als er werd geamendeerd, moet het terug naar de Senaat.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Bent u daar zeker van ? Ik twijfel daaraan. Het is de Kamer die de ultieme uitspraak doet, en daarmee is de kous af.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik ben daar voor 98 procent zeker van. Als een tekst wordt geamendeerd, moet de geamendeerde tekst opnieuw ter stemming worden voorgelegd in de Senaat. Dat moet zo in een tweekamerstelsel. Het zijn immers dezelfde teksten die in de beide kamers moeten worden goedgekeurd.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Goed, we zullen daar niet verder over discussiëren. De tweede vraag die we ons moeten stellen luidt : worden onze belangen terzake ernstig geschaad ? Op dit ogenblik wordt de wijze waarop successierechten worden betaald federaal geregeld. Het gaat inderdaad over een gewestelijke belasting, maar het gewest is momenteel slechts bevoegd om de aanslagvoet en de vrijstellingen te wijzigen. Daarmee is de kous af. Het federale niveau kan dat momenteel dus verder regelen. Het is erg vreemd dat dit gebeurt, dat men dit nu nog wil regelen aan de vooravond van het goedkeuren van nieuwe akkoorden, waarbij de volledige bevoegdheid inzake successierechten zal worden overgedragen. Maar ik betwijfel of we kunnen beweren dat op dit ogenblik onze belangen ernstig worden geschaad. Ik heb de uiteenzetting van de indiener beluisterd. Hij wijst op een aantal mogelijke problemen. Men kan ook de volgende vraag stellen : gezien de opbrengst naar het Vlaams Gewest moet gaan en men in natura betaalt, wat is er in het verleden gebeurd met die 8 miljoen frank, of althans het aandeel ervan in natura ?

De heer Miel Verrijken : Dat is beland in het museum in Brussel.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Als men de zaak int, en als die inning aan het Vlaams Gewest toekomt, dan moet in principe ook de opbrengst ervan – of ze nu in geld of in natura is – naar Vlaanderen gaan. Daar kan men over discussiëren. We zullen nagaan hoe we daarop moeten reageren.

Op dit moment betreuren we dat men deze zaak nu op die manier wil regelen. Men wil een commissie aan het werk zetten waarvan de samenstelling –

Van Vaerenbergh

zoals gezegd – een groot vraagteken is. In afwachting van de verdere bevoegdheid die Vlaanderen inzake de successierechten zal krijgen, menen we dat onze belangen niet ernstig geschaad zijn. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV, VU&ID en de CVP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over de motie houden.

COÖRDINATIE VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, conform de bepalingen van artikel 24, punt 1, tweede lid van ons Reglement verzoekt de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden aan de plenaire vergadering om een afwijking toe te staan op het verbod om gelijktijdig een commissievergadering en een plenaire vergadering te houden, en wel om de volgende reden.

De heer Ibrahim Rugova, de leider van de gematigde Democratische Liga van Kosovo, die ook lid is van het door de VN erkende collectieve presidentschap in Kosovo, is zeer geïnteresseerd in de werking van het Belgische federale systeem en in de wijze waarop Vlaanderen gestalte geeft aan zijn autonomie. Daarom wil de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer Rugova ontvangen.

Gezien het drukke schema van de heer Rugova kan dit enkel op woensdagvoormiddag 6 juni 2001, wanneer er ook een plenaire vergadering plaatsvindt. Ik neem echter aan dat we, conform de bepalingen van ons Reglement, kunnen toestaan dat de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden dan ook samenkomt.

Is de vergadering het eens met het verzoek van de commissie ? (*Instemming*)

VERZOEKSCHRIFT over geestelijke gezondheidszorg voor dementerenden – 691 (2000-2001) – Nr. 1**Verslag**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift over geestelijke gezondheidszorg voor dementerenden.

Mevrouw Becq, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het verzoekschrift heeft te maken met een familiale discussie in een familie die te maken kreeg met een dementerende ouder. Binnen de familie was er onenigheid over de wijze van behandelen. De familie hoopte dat door het indienen van een verzoekschrift in het Vlaams Parlement er een oplossing zou komen.

In de commissie hebben we daar grondig over gediscussieerd. We hebben verder gezocht naar manieren waarop een buitenstaander of een objectieve derde aanwezig kan zijn in dergelijke situaties. We hebben het gehad over cliëntenrechten, zorgbemiddeling en het aanwijzen van een vertrouwenspersoon.

De verschillende partijen in de commissie, evenals de minister, kwamen ten slotte tot de conclusie dat het nemen van een finale beslissing, samen met de familie, of het in de verantwoordelijkheid treden van de patiënt, federale materies zijn. Deze conclusie werd opgenomen in het verslag dat door de commissie werd goedgekeurd.

Er zit een leemte in de federale regelgeving. Er kan wel een voorlopig bewindvoerder worden aangesteld, maar die buigt zich meestal vooral over de zakelijke belangen. Het is niet aan ons om daar een regeling voor te treffen. Wel hebben we tot besluit de voorzitter verzocht om het verslag te bezorgen aan de voorzitters van Kamer en Senaat.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.20 uur.*
